

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Λευτεριά στον Χαμντάν
Οχι στην έκδοση του Χαλέντ
Αλληλεγγύη στην Ιντιφάντα

ΑΘΗΝΑ 18 Οκτώβρη 1991 τεύχος 56

Στις 31 Μάρτη 1990, το Λονδίνο γνώρισε μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις της ιστορίας του, όταν περισσότερα από 300.000 άτομα εξέφρασαν μαχητικά την αντίθεσή τους στον Poll Tax και, ταυτόχρονα, το ταξικό μίσος τους ενάντια στην άρχουσα κλίκα της Βρεταννίας και στην συντηρητική κυβέρνηση της Thatcher, που την εκπροσωπούσε.

Κατά τη διάρκεια της διαδήλωσης, αλλά και των ημερών που ακολούθησαν, περισσότερα από 500 άτομα συνελήφθησαν και τα πιο πολλά καταδικάστηκαν, με βάση τις χιλιάδες φωτογραφίες και τις εκατοντάδες βίντεο που τράβηξαν κατά τα επεισόδια οι φωτορεπόρτερς των εφημερίδων και οι κάμερες των διαφόρων καναλιών, πράγμα που ανάγκασε τους Βρεταννούς να δηλώσουν ότι κάθε δημοσιογράφος, μετά τα όσα έγιναν στην Trafalgar square, θεωρείται πια "νόμιμος στόχος".

Στις 19 Οκτώβρη 1990, η TRAFALGAR SQUARE DEFENDANTS CAMPAIGN (Εκστρατεία για τους Κατηγορούμενους της Πλατείας Trafalgar), οι διάφορες τοπικές επιτροπές ενάντια στον Poll Tax, η "CLASS WAR" FEDERATION (Ομοσπονδία "Ταξικός Πόλεμος"), ο ANARCHIST BLACK CROSS (Αναρχικός Μαύρος Σταυρός) και πολλές άλλες Αναρχικές, αριστεριστικές, τροτσκιστικές κλπ. ομάδες, διαδήλωσαν και πάλι στο κέντρο του Λονδίνου, ζητώντας την απελευθέρωση των συλληφθέντων και όσων είχαν καταδικαστεί (Ξεπερνούσαν τα 300 άτομα) και το άμεσο σταμάτημα κάθε δίωξης ενάντια στους διαδηλωτές της 31/3/90. Την ίδια μέρα, με έκκληση των βρεταννικών ομάδων, έγιναν διαδηλώσεις και άλλες εκδηλώσεις συμπαράστασης στους κρατούμενους και υπόδικους της Trafalgar square και σε πολλές άλλες χώρες, όπως στη Γαλλία, στην Ισπανία, στη Γερμανία, στην Ολλανδία, στην Πολωνία...

δημοτικού τέλους που υποχρεώνεται να πληρώνει κάθε άνθρωπος που ζει στη Βρεταννία, και μάλιστα με δική του φροντίδα, αφού υποχρεώνεται να δηλώνει στις δημοτικές αρχές όλα τα στοιχεία του σπιτιού του, τα στοιχεία των ατόμων που ζουν εκεί κλπ, πράγμα ιδιαίτερα ενοχλητικό για τους Βρεταννούς, που, μέχρι τώρα, καταφέρνουν να ζουν χωρίς να έχουν δελτία αστυνομικής ταυτότητας, και που δεν υπόκεινται σε κανένα νόμιμο φακέλωμα (φυσικά, αυτό δεν εμποδίζει τις "αρμόδιες υπηρεσίες" να φακέλωνουν όποιους κάνουν κέφι, πάντα, όμως, παράνομα).

Αρχικά, ο Poll Tax επιβλήθηκε στη Σκωτία - όπου το 60-65% εξακολουθεί να μην πληρώνει κι όπου μόνο το 16% του ποσού, που υπολόγιζε να τσεπώσει η κυβέρνηση, έχει εισπραχθεί, τέσσερα ολόκληρα χρόνια μετά την επιβολή του φόρου. Την 1/4/90, η επιβολή του φόρου επρόκειτο να αρχίσει και στην Αγγλία και την Ουαλλία, γεγονός που υπήρξε και η αιτία της διαδήλωσης - την παραμονή - στην πλατεία Trafalgar.

Σήμερα, 60 από τους διαδηλωτές της πλατείας Trafalgar εξακολουθούν να βρίσκονται στις φυλακές της "αυτής μεγαλειότητας". Ανάμεσά τους οι:

- Paul Jacob, RA0711, HMP Coldingley, Bisley, Woking, Surrey GU24 9EX, UK.
Έχει καταδικαστεί σε 4 χρόνια.
- Brian Tavares, MV3239, HMP Camp Hill, Clissold Rd, Newport, Isle of Wight PO30 5PB, UK.
3 χρόνια.
- Timothy Donaghy, MW0105, HMP Donview, Sutton Lane, Sutton, Surrey SM2 5PD, UK.
3 χρόνια.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ POLL-TAX ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Στην Ελλάδα, ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός είχε οργανώσει συγκέντρωση, το πρωί έξω από τη Βρεταννική πρεσβεία και το ίδιο απόγευμα στα Προπύλαια, όπου συμμετείχαν πολλοί σύντροφοι από διάφορες Αναρχικές ομάδες.

Στο Λονδίνο, οι διαδηλωτές (Αγγλοι, αλλά και από άλλες χώρες) συγκρούστηκαν με τους μπάτσους κι αρκετοί συνελήφθησαν, ανάμεσά τους δυο Γάλλοι, ένας Ολλανδός κι ένας Ιταλός, πράγμα που έκανε το βρεταννικό τύπο (ιδιαίτερα τη Sunday Telegraph) να μιλάει, αρκετές μέρες μετά, για "διεθνή των ταραξιών" κλπ.

Στο μεταξύ, ο John Major, που ανέλαβε την πρωθυπουργία μετά την αποχώρηση της Margaret Thatcher, δήλωσε ότι ο Poll Tax θα καταργηθεί, εδώ κι ένα χρόνο, όμως, εξακολουθεί να "επεξεργάζεται τις μεταβατικές διατάξεις", χωρίς, απ'ό,τι φαίνεται, να έχει καμιά διάθεση, να τελειώνει κάποτε μ'αυτή την "επεξεργασία" και να στερήσει το κράτος από κάποια έσοδα. Ετσι, εκτός από τους κρατούμενους και τους υπόδικους για τα επεισόδια της 31/3/90, εξακολουθεί να ποινικοποιείται και η άρνηση πληρωμής του Poll Tax, δηλαδή του κεφαλαικού φόρου που έχει επιβάλει η συντηρητική κυβέρνηση στους υπηκόους της "αυτής μεγαλειότητας".

Όταν, το 1381, η βρεταννική κυβέρνηση αποφάσισε να επιβάλει κεφαλικό φόρο στους υπηκόους της, οι τελευταίοι εξέγερθηκαν, έπιασαν τους αρμόδιους υπουργούς, τους αποκεφάλισαν κι έστησαν τα κομμένα κεφάλια τους σε παλούκια (δηλαδή σε "poles", εξ'ου και το σημερινό λογοπαίγνιο που κυκλοφορεί ευρύτερα στη Βρεταννία: "POLL TAX OR POLE TAX"). 607 χρόνια αργότερα, το 1988, η Thatcher επανέφερε τον κεφαλικό φόρο, με τη μορφή ενός υπέρογκου

- Darren Healey, RA2183, HMP Wandsworth, Heathfield Rd, Wandsworth, London, SW18 3HS, UK.
2 1/2 χρόνια.
- Neil Bremner, MW0216, HMP Coldingley, Bisley, Woking, Surrey GU24 9EX, UK.
30 μήνες.
- Richard Andrews, MW0962, HMP Ford, Nr. Arundel, West Sussex BN18 0BX, UK.
18 μήνες.
- Matt Lee, MW1054, HMP Featherstone, New Road, Featherstone, Wolverhampton WV10 7PU, UK.
30 μήνες.
- Steven Lynn, MW1028, HMP Ford, Nr. Arundel, West Sussex BN18 0BX, UK.
12 μήνες.
- Steve Curtis, MW1182, HMP Northeye, Barnhorn Rd, Bexhill-on-Sea, E. Sussex TN39 4QN, UK.
12 μήνες.
- Simon Rusesel, ND1666, HMP The Mount, Molyneux Ave., Bovingdon, Hemel Hempstead, Herts HP3 0NZ, UK.
30 μήνες.
- Robert Wray, MW1242, HMP Feltham, Bedfont Rd., Feltham, Middx. TW39 4QN, UK.
21 μήνες.
- Keith Wray (αδελφός του Robert), MW1241, HMP Feltham, Bentfont Rd, Feltham, Middx. TW39 4QN, UK
15 μήνες.
- Michael Dalley, PF3098, HMP Wandsworth, Heathfield Rd, Wandsworth, London SW18 3HS, UK.

συνέχεια σελ.2

συνέχεια από σελ.1

18 μήνες.
- Mark Hutchings, MW2737. Αγνωστη διεύθυνση.
2 χρόνια + 3 μήνες.

Αλλά 70 περίπου άτομα βρίσκονται στη φυλακή, επειδή αρνήθηκαν να πληρώσουν. Ανάμεσά τους οι: Sorosh Ayandeh, Rebecca Palmer, Tony Whitfield, Robert Lee, Carol Smith και πολλοί άλλοι.

Οι διάφορες ομάδες συμπαράστασης στους κρατούμενους και υποδίκους του Poll Tax, στη Βρεταννία, οργανώνουν και φέτος συγκέντρωση και πορεία, στις 19 Οκτώβρη στο κέντρο του Λονδίνου.

Στην Ελλάδα, η "νεοφιλελεύθερη" γαλάζια ληστούσυμμορία της Φνιλλής έχει - όπως και η συμμορία του John Major - αποδωθεί κι αυτή στη συστηματική καταλήστευση των πολιτών της χώρας, όχι μόνο με την άνοδο των τιμών, με το ξεπούλημα των κρατικών εταιριών και με τις μειώσεις μισθών και συντάξεων, αλλά και με την επιβολή φόρων, αμέσων και εμμέσων, που ροκανίζουν πάνω απ' το 50% των εισοδημάτων των ασθενέστερων οικονομικά στρωμάτων του πληθυσμού. Σ' αυτή τη ληστεία, οι βδέλλες της ελληνικής άρχουσας τάξης και της κυβέρνησής της, υποστηρίζονται απ' τον John Major και τους συμμορίτες του, καθώς κι απ' το βρεταννικό κεφάλαιο, όπως άλλωστε τους υποστηρίζουν κι αυτοί με τη σειρά τους, όταν ξεζουμίζουν τους Βρεταννούς εργαζόμενους, αφού αυτές είναι οι επιταγές των 7 μεγαλύτερων νταβατζήδων του πλανήτη.

Ετσι, ο αγώνας των Βρεταννών ενάντια στον Poll Tax είναι κι αγώνας των Ελλήνων - κι όλων - των εργαζομένων, όπως κι οι αγώνες της εργατικής τάξης στην Ελλάδα είναι κι αγώνες των Βρεταννών κι όλων των εργαζομένων του κόσμου.

Είναι ο κοινός αγώνας ενάντια στον Poll Tax και στους φόρους που επιβάλλουν ο Μητσotaκής, το σόκι και οι μπράβοι του. Είναι ο κοινός αγώνας ενάντια στη Downing Street και τη Φνιλλής. Είναι ο κοινός αγώνας ενάντια στα συναινετικά αντιπολιτευτικά κόμματα. Είναι ο κοινός αγώνας ενάντια στον Public Order Act (το "Νόμο για την Δημόσια Τάξη", με τον οποίο παραπέμπονται οι Βρεταννοί που τολμούν να διαδηλώνουν ενάντια στην εξουσία) και στον "Αντι"-Τρομοκρατικό νόμο της Ντόρας. Είναι ο κοινός αγώνας ενάντια στην παγκόσμια δικτατορία του κεφαλαίου, των 7 νταβάδων, του διεθνούς νομιματικού ταμείου, της διεθνούς τράπεζας...

Είναι ο αγώνας ενάντια στην εξουσία.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΥ POLL TAX.

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ "ΠΡΟΒΑΗΜΑΤΙΚΩΝ".

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ, ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ ΚΑΙ ΟΠΟΥ ΑΛΛΟΥ ΤΗΣ ΓΗΣ.

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΥΣ ΤΟΥ POLL TAX ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ.

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΤΟΝ POLL TAX ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΕΚΑΝΑΛΩΣΗ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ.

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ POLL TAX ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΞΗ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΠΟΥ ΚΥΒΕΡΝΑΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΑΞΗ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ.

Στις 18 Οκτώβρη 1991, ημέρα Παρασκευή, στις 12 το μεσημέρι, η ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ/ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΘΗΝΑΣ οργανώνει συγκέντρωση έξω από τη Βρεταννική πρεσβεία (Πλουτάρχου και Υψηλάντου, Κολωνάκι) και, το ίδιο απόγευμα, στις 6, συγκέντρωση στα Προπύλαια του Πανεπιστημίου, για να απαιτήσουμε:

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΤΟΥ POLL TAX!

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!

ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ POLL TAX ΚΑΙ ΤΩΝ ΦΟΡΟΜΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ ΤΗΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ!

Η ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ!

Το κράτος έκανε τον έξυπνο τακτικό ελιγμό και δεν μου επέβαλλε εξοντωτική ποινή καταδικάζοντάς με μόνο σε ένα χρόνο φυλακή με ζετή αναστολή, για την ανυποταξία, αφήνοντάς με ελεύθερο, αλλά ουσιαστικά σε κατάσταση πολιτικής ομηρίας. Αυτό ήταν ότι πιο πονηρό και ύπουλο θα μπορούσε να κάνει γιατί συμπεράνε ότι θα ήμουν πιο επικίνδυνος μέσα στη φυλακή, επειδή θα διόγκωνε τις αντιδράσεις σε περίπτωση βαριάς καταδίκης. Γι' αυτό το λόγο αναστέλλει την καταδίκη, μεταθέτοντάς την χρονικά, όταν κρίνει ότι οι πολιτικές συγκυρίες είναι ευνοϊκές.

Παράλληλα δεν χάνει τίποτα με το να με αποφυλακίζει, γιατί κρατά στην ΣΦΑ τον σύντροφο Παύλο Ναθαναήλ, που συνελήφθηκε και κακοποιήθηκε την παραμονή της δίκης μου, οπότε κρατά ένα μέσο που το χρησιμοποιεί ως κατασταλτικό φόβητρο.

Ταυτόχρονα με το αποφυλακιστήριο, μου δίνεται φύλλο πορείας με την διαταγή να καταταχθώ στην μονάδα που με είχαν καλέσει από την αρχή, στο 563 Τ.Π. Νιγρίτας, τρεις μέρες μετά την ημέρα αποφυλάκισης, στις 20 Σεπτέμβρη.

Παρά την τετράμηνη κράτησή μου στις στρατιωτικές φυλακές και την απειλή της ανασταλούμενης ποινής, παρά την νέα απειλή της βαριάς καταδίκης με την κατηγορία της λιποταξίας αυτή την φορά, επιμένω αμετακίνητος στις αντιεξουσιαστικές μου απόψεις και αρνούμαι για δεύτερη φορά να καταταχτώ.

Σύμφωνα με τα νέα δεδομένα, έχω ήδη κηρυχθεί λιποτάκτης.

Δεν έχω σκοπό να κρυφτώ, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα πάω μόνος μου στο στόμα του λύκου, να παραδοθώ ή ότι θα αφήσω τον εαυτό μου έρμαιο στα χέρια των καταδικωμένων αρχών. Συνεχίζω να ζω κανονικά, συνεχίζω τον αγώνα μου, έχοντας κάνει τις προσωπικές μου επιλογές και ότι έχω να δηλώσω και να πράξω θα το κάνω ανοιχτά, παίρνοντας αμέριστα τις ευθύνες μου.

ΝΙΚΟΣ ΜΑΖΙΩΤΗΣ

"Σύντροφοι",

διαβάζοντας στο τεύχος Ι4 του "Εκτός Νόμου" το άρθρο σας περί αντιμιλιταρισμού, διαπίστωσα ότι μόνο ταυτώσεις δεν είναι οι απόψεις μας, αν μη τι άλλο.

Βέβαια δεν είναι η πρώτη φορά που ξαναδιαβάζω παρόμοιους ύφους, ασαφείς και υπερδεμένες αντιλήψεις περί αντιμιλιταρισμού.

Δυστυχώς ο οργανωμένος αναρχικός-αντιεξουσιαστικός χώρος στην Ελλάδα (Ενωση Αθηνών, Συσπείρωση) ουδέποτε είχε μία ξεκάθαρη θεωρητική, αλλά και πρακτική στάση απέναντι στο στρατό. Και πρώτα απ' όλα σ' όλο το ογκώδες άρθρο σας πουθενά δεν διέκρινα μία ξεκάθαρη, για να μην πω, ανύπαρκτη εξήγηση στο τι εννοείτε εσείς ως αντιμιλιταρισμό. Αν εννοείται αντιμιλιταρισμό αποκλειστικά την άρνηση της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας τότε δεν μιλάμε για το ίδιο πράγμα. Εγώ προσωπικά εννοώ τον αντιμιλιταρισμό ως την πάλη για την καταστροφή του στρατού (είτε στηρίζεται στην υποχρεωτική θητεία, είτε ως μισοθωροικός) ως μηχανισμού του κράτους και του κεφαλαίου, αλλά και την πάλη ενάντια στην στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας. Κατ' αυτή την έννοια, για μένα ο αντιμιλιταρισμός αποτελεί προέκταση του επαναστατικού αγώνα που σκοπεύει στην ανατροπή του κατεστημένου συστήματος. Σύμφωνα μ' αυτή την λογική, η άρνηση της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας, δηλαδή η άρνηση του να υποχρεωθεί κανείς να προσφέρει εξαναγκαστικά σ' ένα καθεστώς του οποίου επιθυμεί την ανατροπή, μιά από τις πολλές υπηρεσίες

συνέχεια από σελ.2

ες που του ζητά το κράτος να εκτελέσει, αποτελεί μία επαναστατική πράξη είτε σε καιρό "κοινωνικής ειρήνης", είτε σε καιρό πολέμου. Με την ίδια λογική αρνούμαι να εκτελέσω κάθε εναλλακτική ή οποιαδήποτε άλλη πολιτική υπηρεσία.

Δεν θεωρώ τον αντιμιλιταρισμό ως μία αυτόνομη κίνηση γιατί και ο μιλιταρισμός δεν είναι αυτόνομος, επειδή είναι συνάφεια της ύπαρξης του κεφαλαιοκρατικού καθεστώτος. Η άρνηση στράτευσης από μόνη της είναι μία παθητική αντίσταση και ανεπαρκής σε καιρό πολέμου, όπως υποστηρίζετε. Εγώ δεν την αντιλαμβάνομαι πρακτικά ως παθητική αντίσταση, αλλά ως το πρώτο στάδιο μιάς ενεργητικής αντίστασης εναντίον του πολέμου, συνδυάζοντάς την με την λιποταξία, την καταστροφή του τακτικού στρατού που θα αντικατασταθεί από τον γενικό εξοπλισμό του λαού, το γενικευμένο σαμποτάζ και το διάχυτο κοινωνικό αντάρτικο εναντίον της κρατικής μηχανής (π.χ. γενική απεργία) για να υπονομευθεί η διεξαγωγή του πολέμου. Σ' αυτή την πρακτική στηρίζεται η μετατροπή του πολέμου σε επανάσταση, η οποία εφαρμόστηκε με επιτυχία, έστω και καθυστερημένα στον α' παγκόσμιο πόλεμο. Η ανυπακοή είναι το πρώτο στάδιο της επανάστασης και η αρχή της μετάβασης στην ενεργητική αντίσταση κι επίθεση. Όπως και ο επαναστατικός συνδικαλισμός (αναρχοσυνδικαλισμός) εφαρμόζεε αρχικά την απλή απεργία για τα "μερικά" αιτήματα όπως το οκτάωρο και τις κοινωνικές ασφαλίσεις αλλά την μετέτρεπε σε πάλη για την γενικευμένη οικιοποίηση και αυτοδιεύθυνση των μέσων παραγωγής. Μ' αυτή την λογική η άρνηση στράτευσης ούτε ανεπαρκής, ούτε συνενοχική είναι, αλλά επαναστατική πράξη. Αλλά και προσδιοριζόμενη ως παθητική αντίσταση μπορεί να είναι ανεπαρκής σε καιρό πολέμου, αλλά είναι παράλογο να την θεωρείται ως συνενοχική. Με ποιά κριτήρια θα 'θελα νά'ξερα βγάξετε αυτό το συμπέρασμα; Θα θεωρήσει άραγε το ίδιο το κράτος συνεργό του αυτόν που απλά έστω αρνείται στο να αρνηθεί να πομήσει γι' αυτό; Και για νά'χουμε καλό ρώτημα, εσείς τι προτείνετε σε περίπτωση πολέμου; Το ογκώδες άρθρο σας ούτε σε μία γραμμή δεν υποδεικνύει τις προτάσεις σας, του τι θα κάνετε εσείς ως αναρχικοί σε περίπτωση που σας καλέσουν να πολεμήσετε. Βέβαια δεν θέλω να είμαι προκατηληγμένος και να υποθέσω του τι θα κάνετε ενάντια στο στρατό σε καιρό "κοινωνικής ειρήνης", αλλά ούτε και σ' αυτή την περίπτωση έχετε ξεκαθάρι αν όχι ανύπαρκτη απάντηση στο άρθρο σας. Εσείς υπηρετείτε στο στρατό σε καιρό ειρήνης ή επιστράτευσης; Ως αναρχικοί υποστηρίζετε σε κινηματικό επίπεδο την τακτική του τρελόχαρτου; Ρωτάω γιατί πουθενά δεν ξεκαθαρίζετε ούτε τι εννοείτε αντιμιλιταρισμό, ούτε τι εννοείτε άρνηση στράτευσης, είτε σε καιρό ειρήνης, είτε σε καιρό πολέμου και φυσικά πουθενά δεν ξεκαθαρίζετε την προσωπική σας πρακτική απέναντι σ' όλα αυτά.

Δεν πρόκειται να υπερασπιστώ τις απόψεις των εναλλακτικών αντιρρησιών ή των ειρηνιστών αλλά θα υπερασπιστώ το δικαίωμά τους στην προσωπική τους άποψη και επιλογή. Γιατί αλλιώς ισχύει η καραβανίστικη νοοτροπία. Προτιμώ όμως έναν εναλλακτικό ειρηνιστή που βγαίνει στα "ίσα", ξεκαθαρίζει τις απόψεις του και έχει τα κότσια να αρνείται τον στρατό ρισκάροντας τις συνέπειες της φυλάκισης, παρά κάποιους που δηλώνοντας "αναρχικοί" δεν έχουν σαφή θεωρητική και πρακτική στάση απέναντι στον στρατό και το μόνο που κάνουν είναι να ασκούν κριτική. Γράφετε ότι "η ολοκληρωτική, απόλυτη άρνηση της στρατιωτικής θητείας μαζί με την λιποταξία, παρουσιάζουν τις

λιγότερες διαπραγματεύσιμες μορφές πολιτικής ανυπακοής". Μα την πίστη μου, τέτοια άποψη ούτε οι στρατοκράτες δεν την έχουν. Αλλά δεν το εξηγείτε πιά "λειανά" να το καταλάβω; Ως προς τι θα ήταν ή θα μπορούσε να είναι διαπραγματεύσιμη η ολική άρνηση στράτευσης; Απ' ότι ξέρω κανείς ολικός αρνητής και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό δεν βγήκε καν να ζητήσει να νομιμοποιηθεί το δικαίωμα να αρνείται το στρατό, αν σας πέρασε από το μυαλό αυτή η σκέψη. Και δεν είναι τυχαίο ότι οι ολικοί αρνητές είναι οι περισσότεροι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές-ελευθεριακοί και οποιαδήποτε διαπραγμάτευση ή παζάρεμα με το κράτος είναι αδιανόητο.

Όσον αφορά την επίκλησή σας στην ιστορική παράδοση μάλλον αποδεικνύει ότι δεν την έχετε κατανοήσει. Ο αντιμιλιταρισμός ηττήθηκε στον βαθμό που ηττήθηκε και το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα. Και σ' αυτό έχουν την ευθύνη και οι αναρχικοί, όταν για παράδειγμα στην Ισπανία στάθηκαν εντελώς ανίκανοι να αποτρέψουν την στρατιωτικοποίηση των πολιτοφυλακών τους, το φθινόπωρο του '36, δίνοντας έτσι τον έλεγχο στους σταλινικούς. Αυτός ήταν ένας από τους αντικειμενικούς λόγους της ήττας της αναρχικής επανάστασης στην Ισπανία και απέδειξε ότι ο μιλιταρισμός των φασιστών του φράνκο δεν πολεμιέται εξίσου με μιλιταρισμό. Ο αντιμιλιταρισμός ιστορικά δικαιώθηκε μέσα από την ήττα του και απέδειξε ότι επανάσταση χωρίς αντιμιλιταρισμό είναι στην πραγματικότητα αντεπανάσταση.

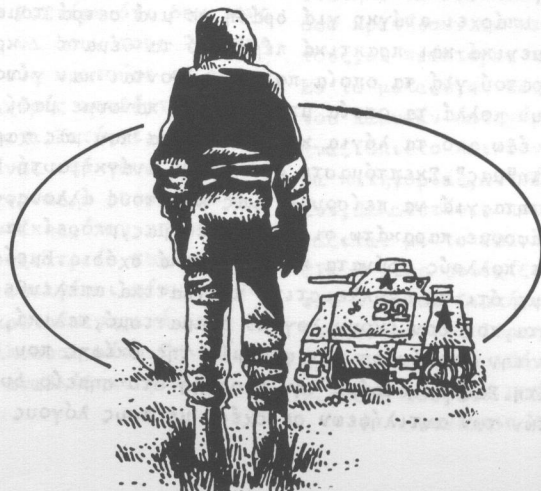
Τέλος πάντων, σας εύχομαι εποικοδομητική ιδεολογική ζύμωση.

Με συντροφική εκτίμηση
ΝΙΚΟΣ ΜΑΖΙΩΤΗΣ

Εμείς παραθέτουμε, ένα απόσπασμα, με το οποίο συμφωνούμε, από την μπροσούρα με τίτλο: "Αναρχικό Δελτίο Πληροφόρησης, για τον μιλιταρισμό, για τον στρατό, για την εναλλακτική θητεία και για την άρνηση στράτευσης", που εκδόθηκε τον Αύγουστο του 1988, από την Αναρχική Ομάδα Ιλάτρας, την Συσπείρωση Αναρχικών, την Αντιεξουσιαστική Ομάδα "Είσοδος Κινδύνου" της Καβάλας και Αναρχικούς Συντρόφους:

Έτσι, μία αντιμιλιταριστική κίνηση θα αποτελέσει μορφή συσπείρωσης και δραστηριότητας αυτών που έχουν ταξικό συμφέρον σαν καταπιεζόμενοι και εκμεταλλεύσιμοι να είναι ενάντια στο θεσμό που τους επιβάλλουν. Θα πρέπει να τονισθεί ότι θεωρητικά και πολιτικά ο στρατηγικός στόχος παραμένει η καταστροφή του στρατού, όμως η πολιτική πρακτική και οι κινητοποιήσεις πρέπει να επιδιώκουν μέσα από την συμμετοχή κοινωνικών τμημάτων τη διαρκή φθορά του στρατού τόσο σε μηχανισμό όσο και σε θεσμό.

Έτσι μια να φτάσουμε στο στόχο που είναι η καταστροφή του στρατού, χρειάζεται να κατακτηθούν οι ενδιάμεσοι. Η σφαιρική κριτική και πάλη ενάντια στον καπιταλισμό και το κράτος μπορεί να κατακτηθεί από τα κοινωνικά τμήματα που ευαισθητοποιούνται σε σχέση με το στρατό και τη στρατιωτική θητεία μέσα από την προπαγάνδη και πάλη, για τη συσπείρωση ατόμων και δυνάμεων που αρνούνται τη στρατιωτική θητεία πάνω σε αντιμιλιταριστικές - αντικρατικές - αντικαπιταλιστικές βάσεις.

Ο αντιμιλιταριστικός αγώνας είναι παγκόσμιος. Ο αντιμιλιταριστικός αγώνας σε μιά χώρα, υπερβαίνοντας τα σύνορα, είναι μιά σημαία ελευθερίας που κυματίζει σ' όλο τον κόσμο. Είναι μιά κραυγή ειρήνης. Και δεν είναι μιά ειρήνη που χτίζεται με θάνατο, όπως υποστηρίζουν τα κράτη, είναι μιά παγκόσμια ειρήνη που χτίζεται με την ζωή και την αγάπη.

Σ' εμάς τους Τούρκους και Έλληνες αντιμιλιταριστές, πέφτει πολύ βάρος, στις συνθήκες που έχουν οι δύο λαοί-ελληνικός και τούρκικος λαός-έχουν κηρυχθεί ως κύριος εχθρός από τα κράτη τους.

Η μεγαλύτερη υποστήριξη που μπορούν να κάνουν οι Τούρκοι αντιμιλιταριστές προς τους Έλληνες αντιμιλιταριστές είναι να υψώσουν τον αντιμιλιταριστικό αγώνα στην Ελλάδα και μ' αυτή την συνείδηση ήρθα. Δεν είναι ο σκοπός μου να δώσω μάθημα δημοκρατίας στην Ελλάδα ή σε κάποια άλλη χώρα. Έχω ως σκοπό, αρνούμενος την μιλιταριστική δομή, που περιέχει καταστολή και τρόμο, να συμπαρασταθώ προς τους ανθρώπους-που αισθάνονται σαν αδέρφια μου- που δρουν με ήθος σ' αυτόν τον τιμημένο δρόμο και που δεν υποκύπτουν, παρ' όλη την καταπίεση και την βία.

Μπορεί να συλλάβατε τον Νίκο, μπορεί να συλλάβατε τον Παύλο, όμως δεν μπορείτε να συλλάβετε τα αισθήματα και τις σκέψεις τους. Εσείς και οι θεομοί σας είναι προωρισμένοι, αλλά οι σκέψεις τους πάντα θα υπάρχουν.

Να ενισχύσουμε τον τιμημένο αγώνα του Νίκου και του Παύλου και όλων των αντιμιλιταριστών του κόσμου. Όχι στους στρατούς, όχι στην στρατιωτική θητεία, όχι στην εναλλακτική θητεία. Να καταργήσουμε τα σύνορα.

Σας αγκαλιάζω

AXMET NAZIM

Τούρκος αντιμιλιταριστής

Προς τους Έλληνες συντρόφους

Σήμερα εμείς ως αναρχικοί και ως αντιμιλιταριστές, στην Τουρκία, βρισκόμαστε σε κατάσταση αδυναμίας, προσπαθούμε, με εκδοτική δραστηριότητα, να ξαναφέρουμε στην επικαιρότητα τον αντιμιλιταρισμό και σ' αυτό το θέμα να αναπτύξουμε αγωνιστική και διαρκή επικοινωνία.

Νομίζουμε πως σε μικρό χρονικό διάστημα θα πετύχουμε κάποιους από τους στόχους μας. Σκεφτόμαστε ότι, οι Τούρκοι και οι Έλληνες αντιμιλιταριστές έχουν πολλά κοινά για τα οποία μπορούν να εργαστούν μαζί. Πιστεύουμε ότι υπάρχει ανάγκη για δράση σε μιά σειρά τομείς, αντικειμενικά και πρακτικά πέρα από τα θέματα κράτους και στρατού, για τα οποία πολλά γράφονται και γίνονται. Υπάρχουν πολλά τα οποία μπορούμε να κάνουμε μαζί, βγαίνοντας έξω από τα λόγια και τα σύνορα που μας χαράζουν τα κράτη "μας". Σκεπτόμαστε ότι είναι ανάγκη, αυτή η δραστηριότητα, για να πείσουμε εμάς και τους άλλους, σ' αυτά που γράφουμε παρακάτω, οι επιθυμίες μας, μπορεί να φανούν σε πολλούς αδύνατα και ουτοπικά σχέδια. Εμείς πιστεύουμε ότι τα αποκλειστικά πραγματικά απελευθερωτικά κινήματα, που δεν έχουν λογικό οραματισμό, τελικά, εξυπηρετούν την διαιώνιση των φραγμών της σκέψης που θέτουν τα κράτη. Σας επιστούμε την προσοχή στο σημείο δυσκολίας αυτών των αντιλήψεων σε σχέση με τους λόγους της ύ-

παρξης τους και τους λόγους της ύπαρξης του κράτους.

Εδώ και πολύ καιρό, αν τα αναρχικά κινήματα δεν προχώρησαν από το σημείο του να είναι οι αναρχικοί τα άτακτα παιδιά, ένας από τους ουσιαστικούς λόγους πηγάζει από το να μην στοχεύονται σοβαρά εναλλακτικά σχέδια που να έχουν δυναμική και να θέτουν ερωτήματα σε σχέση με τους λόγους ύπαρξης του κράτους, ή πηγάζει από μιά μερικοί δυσπιστία προς τέτοια σχέδια. Αυτό το σχέδιο πηγάζει από την σκέψη που χρειάζεται για να σπάσει με ριζοσπαστικό τρόπο, τα δεσμά ανάμεσα στο άτομο και στο κράτος, υπερασπίζοντας τις ανθρώπινες και ηθικές αξίες του ατόμου. Αυτό το σπάσιμο των δεσμών φαίνεται ξεκάθαρα στην ολοκληρωτική άρνηση της στρατιωτικής θητείας. Σ' αυτό το σημείο πιστεύουμε ότι το άτομο καταφέρνει να υπάρχει παρά την ύπαρξη του κράτους.

Η στρατιωτική θητεία που θεσπίζει το κράτος για το πολίτη του, ως δικαίωμα και καθήκον του κι η άρνησή της γίνεται σημείο δημιουργίας στην ζωή του πολίτη, επιστρέφοντας στις γνήσιες ηθικές αξίες του ατόμου. Αυτός είναι μόνο ένας τομέας. Το να αγωνιστούμε και σε άλλους τομείς της ζωής μ' αυτήν την αντίληψη και την προοπτική είναι ανάγκη της συνέπειας και της θέλησής μας για μιά ελεύθερη ζωή. Εμείς, μ' αυτήν την αντίληψη, ως άνθρωποι που ζουν στις δυό πλευρές των συνόρων, λέμε να κάνουμε κάτι από το γενικό σύνθημα, δεν θέλουμε σύνορα, δεν θέλουμε εχθρούς, για την επίτευξη της αληθινής κατάργησης των συνόρων. Πρέπει να ομολογήσουμε, κάτι και πιστεύουμε ότι αυτή η ομολογία είναι σημαντική κι έχει την δύναμη της δημιουργικότητας: Αν δεν σπάμε τους δεσμούς μας με το κράτος, με ριζοσπαστικό τρόπο, αυτό δεν πηγάζει μόνο από την δική του αδυνατότητα, αλλά ταυτόχρονα δείχνει ότι δεν μας ενοχλεί τόσο πολύ η συνύπαρξη με το κράτος παρά τις τριβές μαζί του, κάνοντάς μας να χάνουμε κάποια πράγματα. Αυτό είναι ένα μακροχρόνιο σχέδιο. Τουλάχιστον, σε ολιγόχρονο διάστημα, το να αναπτύξουμε σημαντική δράση σ' αυτόν τον τομέα, είναι δύσκολο. Αλλά για να πραγματοποιηθεί αυτό μπορούμε να δράσουμε βήμα με βήμα. Αν υπάρχουν ομάδες ή άτομα που υποστηρίζουν ένα τέτοιο σχέδιο, ποιά κατεύθυνση μπορεί να ακολουθηθεί, τι μπορούμε να κάνουμε; Σ' αυτά τα σημεία θέλουμε να μας απαντήσετε.

Προτάσεις: 1) Το να δημιουργήσουμε πεδίο συζήτησης, να αλληλογνωριστούμε και να αναπτύξουμε τις συζητήσεις πλατιά. 2) Πολιτιστικές δραστηριότητες, συγκεντρώσεις, συναυλίες, καλοκαιρινά κάμπινγκ. 3) Αν είναι δυνατόν κοινή στάση, κοινές προκηρύξεις, για τα εξελισσόμενα γεγονότα. 4) Δημιουργία οικονομικής βάσης για τις δραστηριότητές μας, τουλάχιστον να γνωρίζουμε κι οι δυό πλευρές τι ετοιμάζουμε γι' αυτό το θέμα.

Οι επόμενες προτάσεις μπορούν να πραγματοποιηθούν, με προετοιμασία ή χωρίς προετοιμασία: α) Αν λέμε να καταργηθούν τα σύνορα, τότε μαζί να προσπαθήσουμε να παραβιάσουμε φανερά τα σύνορα. β) Αν το κράτος δεν δίνει διαβατήρια στους ολικούς αρνητές, πέρασμα χωρίς διαβατήριο είτε νε διακύρυνση, είτε όχι. γ) Να αλληλοεπικοινωνήσουμε, με τα φώτα που θα ανάψουμε στα νησιά μας. δ) Προσπάθειες για ίδρυση κοινοτήτων στα κοντινά νησιά. ε) Διασκέδαση, με τις βάρκες μας και με κοινή εργασία στις ακτές μας, (χρειάζονται βάρκες). στ) Παρεμπόδιση στρατιωτικών ασκήσεων.

ΣΤΙΓΜΑΤΑ

●●● Όσοι ενδιαφέρονται να ανοίξουν πρακτορείο ΠΡΟΠΟ γνωρίζουν πως οι αιτήσεις τους από τον ΟΠΑΠ, τον προ-σεχή Νοέμβρη. Δεν γνωρίζουν όμως πως για τους Νεοδημοκράτες οι αιτήσεις θ'ανοίξουν από τον Οκτώβρη, οι άδειες θα δοθούν και άσε τους "άλλους" να περιμένουν τον Νοέμβρη. Αυτά για μερικούς που πίστεψαν ότι με την Νουδούλα θα καταργηθεί, το "μέσο".

●●● Και μιάς και μιλάμε για "μέσο". Ο ΟΑΕΔ δεν θα μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Στον εκπαιδευτικό τομέα ο οργανισμός παραχωρεί σε κάθε ειδικότητα 5 ως 40 το πολύ, κενές θέσεις, σε αναλογία των εκατοντάδων υποψηφίων που περιμένουν σε ουρές να εξεταστούν στα περίφημα τέσπε. Όπως έχει δηλώσει υπάλληλος του ΟΑΕΔ, ο αριθμός των θέσεων είναι κατάρια εικονικός. Από τους υπόλοιπους 3-4 αριστούχοι, και μόνο, περνάνε γιατί είναι αναγκαίοι, ενώ οι υπόλοιποι παρουσιάζονται απλά σαν αποτυγχόντες και φυσικά όποιος "τολήσει" να ζητήσει επαναξιολόγηση του γραφτού του ΣΩΘΗΚΕ.

●●● Την ίδρυση δύο στρατηγείων του ΝΑΤΟ, ένα για τον στρατό ξηράς κι ένα για τη πολεμική αεροπορία, θέλουν οι ΗΠΑ στην Ελλάδα. Βλέπετε θα έχουν αρκετή δουλειά τώπου οι έντεχνα αναβιούμενοι εθνικισμοί στα Βαλκάνια, απειλούν να μας παρασύρουν. Παράλληλα μελετάται η συμμετοχή της Ελλάδας στην δύναμη Ταχείας Επέμβασης, της Νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ, με μιά τεθωρακισμένη ταξιαρχία. Για αυτό το σκοπό έρχεται ο αρχηγός των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ, Κόλιν Πάουελ, στις 16 / 10/91, στην Ελλάδα.

●●● Στην Κοζάνη, οι εργαζόμενοι στο σταθμό της ΔΕΗ

Αγίου Γεωργίου Πιτολεμαΐδας έκαναν 48ωρη απεργία αλληλεγγύης προς τους αγωνιζόμενους των ΑΕΕΑΛ, ΜΑΒΕ και ΕΛΣΙ, στις 26-27/9/91. Στις 27/9/91, η κυβέρνηση έστειλε απεργοσπάστες στην ΔΕΗ, με ελικόπτερα του στρατού, ενώ ΜΑΤ και τραμπούκοι της Ν.Δ. προκαλούσαν επεισόδια σε βάρος των απεργών. Τραυματίστηκε ο οργανωτικός γραμματέας του Εργατικού Κέντρου ΑΘ. Ταγαράς.

●●● Ο Σύλλογος Κατοίκων-Επαγγελματιών και Εργαζομένων Εξαρχείων "Τα Εξάρχεια" είναι ο νέος αυτόκλητος σωτήρας της πλατείας και της περιοχής "από τα κακοποιά κι αντικοινωνικά στοιχεία". Στον δρόμο που χάραξε... ο Κάβουρας.

●●● Αθώωθηκε η Β. Βογιατζή, στο Αυτόφωρο Τριμελές, στις 28/9/91, που είχε κατηγορηθεί για αντίσταση και εξύβριση αστυνομικού.

●●● Επίθεση με μολότωφ, έγινε ενάντια στα γραφεία της Ν.Δ., στο Ελληνικό, τα ξημερώματα της 1/10/91. Προκλήθηκαν λίγες υλικές ζημιές.

●●● Το βράδυ της 29/9/91, 15 κρατούμενοι της Γ' ακτίνας των φυλακών Κορυδαλλού αρνήθηκαν να μπου στα κελιά, μιά ώρα νωρίτερα, λόγω της αλλαγής της ώρας, αλλά λίγη ώρα αργότερα μπήκαν.

●●● Στις 30/9/91, 5 απ'τους 13 κρατούμενους που είχαν αποδράσει στις 13/5/91, από τις φυλακές Κορυδαλλού, καταδικάστηκαν σε 2 χρόνια και 10 μήνες φυλάκιση ο καθένας, από το Τριμελές Πειραιά. Οι υπόλοιποι 8 θα δικαστούν στις 21/10/91. Μεταξύ τους και ο Παλαιστίνιος Χαλέντ.

●●● Στις 2/10/91, εργαζόμενοι από τους ΕΛΣΙ, την Πειραική-Πατραϊκή και οικοδόμοι, απέκλεισαν από το πρωί ως αργά το απόγευμα την Νομαρχία Μαγνησίας, στον Βόλο, διαμαρτυρόμενοι για το κλείσιμο των εργοστασίων και τις επερχόμενες απολύσεις τους.

●●● Στις 1 και 2/10/91, οι εργαζόμενοι της ΕΒΟ Αγίου

Αθηνών-Πάτρας και την σιδηροδρομική γραμμή. Συμμετείχαν κι εκπρόσωποι από το Εργατικό Κέντρο Κοζάνης, από τα μεταλλεία του Μαντουδιού και από την ΕΒΟ Λαυρίου. Στην πόλη της Πάτρας έγινε 48ωρη απεργία, ενώ στις 3/10/91, πραγματοποιήθηκε μεγάλο συλλαλητήριο με την συμμετοχή όλων των φορέων του νομού Αχαΐας. Οι εκπρόσωποι των σωματείων Αχαΐας, Λαυρίου, Μαντουδιού, Βόλου, Γιαννίνων, Κοζάνης κάλεσαν την ΓΣΕΕ, να οργανώσει πανελλαδικές, συντονισμένες απεργίες κατά των απολύσεων, αλλιώς θα το κάνουν αυτοί.

●●● Την 1/10/91, 300 περίπου κρατούμενοι, των φυλακών Κορυδαλλού, αρνήθηκαν να μπου στα κελιά τους, ανέβηκαν στην ταράτσα κι έβαλαν φωτιά σε στρώματα κι άλλα είδη. Οι κρατούμενοι ζητούσαν: 1) Να μην εφαρμοστεί το χειμερινό ωράριο, 2) Την μετατροπή των ισόβιων σε 16 χρόνια και 3) Την απόλυση κάποιου κρατούμενου, αφού εκτίσει τα 3/5 της ποινής του. Τα μεσάνυχτα, δυνάμεις των ΜΑΤ, εξαπέλυσαν έναν καταγιγισμό δακρυγόνων που όχι μόνο έπνιξαν τις φυλακές, αλλά και τα γύρω σπίτια, εξαγριώνοντας τους κατοίκους. Στις 2 τα ξημερώματα, άντρες των ΕΚΑΜ κατέστειλαν άγρια την εξέγερση και 26 κρατούμενοι, που θεωρήθηκαν ως πρωταίτιοι, οδηγήθηκαν στο Αυτόφωρο του Πειραιά. Στις 4/10/91, έγινε η δίκη τους. Το γεγονός ότι οι 26 φορούσαν ακόμα χειροπέδες εξόργισε τους συνηγόρους τους, που κατάγγειλαν τον διευθυντή των φυλακών Γ. Στέφη ότι δεν τους άφησε να δουν τους 26 και ότι τους κρατούσε σε απομόνωση, χωρίς κουβέρτες και στρώματα. Κατήγγειλαν ακόμα ότι ένας από τους μάρτυρες κατηγορίας, ο δεσμοφύλακας, ΑΘ. Φωτάκης, όταν υπηρετούσε στο ψυχιατρείο των φυλακών είχε ασελήσει πάνω σε νεαρή κρατούμενη, ενώ αυτή ήταν αλυσσοδεμένη. Τελικά, η δίκη αναβλήθηκε για τις 9/

10/91. Εν τω μεταξύ, με επιστολή τους στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΠΙΑ, στις 5/10/91, οι κρατούμενοι καταγγέλλουν την άγρια καταστολή εναντίά τους και συμπαραστέκονται στους 26, ενώ τονίζουν ότι η επιλογή αυτών των 26 από τις διωκτικές αρχές είναι σκόπιμη, αφού στην εξέγερση όλοι συμμετείχαν. Στις 9/10/91, η δίκη αναβλήθηκε πάλι, για τις 17/10/91. Σ' αυτή τη δίκη κάποιοι δικηγόροι ήταν έτοιμοι να πλακωθούν στο ξύλο, ως ένα σημείο αδιαφορώντας για τους κατηγορούμενους που υπεράσπιζαν. Ντροπή!

●●● Αναβλήθηκε επ'αόριστον στις 4/10/91, η δίκη των Α. Ζησοπούλου και Α. Γιουρμετάκη, εκδόθη και διευθυντή, αντίστοιχα, της εφημερίδας ΗΜΕΡΗΣΙΟΣ ΚΗΡΥΞΑΣ της Αδριατικής, που ήταν κατηγορούμενοι επειδή δημοσίευσαν προκηρύξεις ενόπλων οργανώσεων.

●●● Στις 7/10/91, άρχισε σε ειδικά διαμορφωμένη αίθουσα των φυλακών Κορυδαλλού, η δίκη του Παλαιστίνιου αγωνιστή Μοχάμεντ Χαμντάν. Τα μέτρα ασφαλείας δρακόντεια, ενώ υπήρξε πρόθεση οι 3 πράκτορες του FBI, Τόμας Κέλι, Άλεν Μάξγουελ και Ντένις Κλάιντ, του είναι μάρτυρες κατηγορίας, να καταθέσουν μέσα από γιάλινο αλεξίσφαιρο κλουβί, εξοπλισμένο με μικροφωνική και μεγαφωνική εγκατάσταση, πράγμα που για πρώτη φορά θα συνέβαινε στα ελληνικά δικαστικά χρονικά. Με αίτημα, όμως των συνηγόρων το κλουβί απομακρύνθηκε. Με άλλη αίτηση των συνηγόρων αποφασίστηκε να αποπλιστούν για όσο κρατήσουν οι καταθέσεις τους, οι πράκτορες του FBI. Εν τω μεταξύ, οι συνηγόροι του Χαμντάν κατηγορήσαν ως αναξιόπιστο και τον μάρτυρα κατηγορίας, Αντνάν Αουάντ, Παλαιστίνιο που συνεργάζεται με το FBI και την CIA. Η δίκη συνεχίζεται.

●●● Ο Ιακώβ Σιμπή, υπεύθυνος τύπου της Ισραηλινής πρεσβείας στην Αθήνα, με επιστολή του, στο ΠΟΝΤΙΚΙ

συνέχεια σελ. 6

συνέχεια από σελ. 5

στις 3/10/91, προσπαθεί να πείσει ότι η Μοσάντ δεν έχει καμιά ανάμιξη στην υποθήκη της έκρηξης της Πάτρας, μιλώντας για μύθους κι αυταπάτες των 7 Παλαιστινίων που είναι φυλακισμένοι. Ο Ασάντ Νομπάνι, εκ μέρους των 7, με νέα επιστολή στην ίδια εφημερίδα, την ίδια ημερομηνία κάνει εκ νέου λόγο για προβοκάτσια της Μοσάντ, ενώ με άλλη επιστολή, στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, αποκαλύπτει ότι κατά την διάρκεια των ανακρίσεων χειροδίκησε ενάντιό του αξιωματικός, ενώ ήσαν παρόντες Αμερικανοί, Ισραηλινοί και Γερμανοί αστυνομικοί και ότι απειλείται η ζωή του απ' την Μοσάντ.

●●● Στις 4/10/91, έξω απ' το Πολυτεχνείο, μέλη της Επιτροπής Συμπάρστασης προς τους ολικούς αρνητές στρατεύσης, με πανώ, μοίρασμα προκηρύξεων και συνθήματα, ενημέρωναν τον κόσμο για την κράτηση του Παύλου Ναθαναήλ στην ΣΦΑ, καθώς και για την δίκη του, στις 11 / 11/91, στο Στρατοδικείο της Αθήνας. Μετά το τέλος της παρέμβασης, κοντά στο Μουσείο, αστυνομικοί με πολιτικά συνέλαβαν 3 από τους συντρόφους και αφού τους οδήγησαν στον 7ο όροφο της Ασφάλειας, τους έκαναν εξακρίβωση στοιχείων, ενώ προσπάθησαν, χωρίς επιτυχία, να τους πάρουν αποτυπώματα, απειλώντας τους ότι θα παραπεμφθούν σε δίκη με την κατηγορία της απείθειας κατά της αρχής. Μετά από 2 ώρες αφέθηκαν ελεύθεροι. Αλλη παρόμοια παρέμβαση έγινε, στον ίδιο χώρο, στις 8/10/91.

●●● Η Αυτόνομη Κίνηση για την Δημοουργία Αντι-Σχολείου, οργάνωσε, στις 6/10/91, στο Πεδίο του Άρεως, συζήτηση για τις προοπτικές δράσης για μία ελευθεριακή παιδεία.

●●● Η Πρωτοβουλία Πατησιωτών για την Κοινωνική Αυτοάμυνα, που πέρυσι, είχε συστήσει το τηλέφωνο "αντί-170", όπου κάθε διωκόμενος,

από τις αρχές, θα έβρισκε νομική και άλλου είδους υποστήριξη, ποινικοποιείται από κάποιον αντεισαγγελέα, που διέταζε προανάκριση. Εν τω μεταξύ, δημοσιογράφος από ΤΑ ΝΕΑ που έγραφε σχετικά, κλήθηκε να καταθέσει.

●●● Στις 30/9/91, οι αγρότες του νομού Ηρακλείου, αλλά κι από άλλες περιοχές της Κρήτης, έκαναν συγκέντρωση στο Ηράκλειο, με αιτήματα, την μη κατάργηση της συγκέντρωσης της σταφίδας και την ρύθμιση των χρεών τους, ειδικά αυτών που έχουν πληγεί από την ασθένεια της φυλλοξήρας. Υπήρχαν διαθέσεις κατάληψης του Νομαρχιακού μεγάρου, ενώ η αστυνομία είχε αφήσει να εννοηθεί ότι θα χτυπούσε, μία τέτοια ενέργεια. Από το πρωί, αυτής της μέρας, γίνονταν εκκλήσεις σε τοπικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς για αυτοσυγκράτηση και ειρηνικό συλλαλητήριο. Πριν ακόμα η επιτροπή των αγροτών πάει να συναντήσει τον νομάρχη και τον γραμματέα του υπουργείου Γεωργίας, η αστυνομία άρχισε τις συλλήψεις αγροτών που επιχειρούσαν να μπουν στο κτίριο, μαζί με την επιτροπή και να υψώσουν σ' αυτό μαύρες σημαίες. Στη συζήτηση, οι εκπρόσωποι ήταν αρνητικοί κι έτσι αποφασίστηκε επί τόπου η κατάληψη της Νομαρχίας από τους αγρότες. Τότε η αστυνομία (με ΜΑΤ που είχαν έρθει από την Αθήνα) άρχισε να ρίχνει βροχή τα δακρυγόνα προς κάθε κτεύθυνση. Αρκετοί αγρότες μπαίνουν στη Νομαρχία. Όσοι μένουν στους δρόμους, ανάβουν φωτιές και υψώνουν οδοφράγματα για να αντιμετωπίσουν τους μπάτσους. Ο λαός του Ηρακλείου είναι στο πόδι, αντιστεκόμενος στην αστυνομική και κρατική κτηνωδία. Ομάδα αγροτών που είχε καταφύγει, σε ένα Γυμνάσιο, δέχεται επίθεση μπάτσων που δεν δίστασαν να ρίξουν τα δακρυγόνα πάνω στα παιδιά που εκείνη την ώρα έκαναν μάθημα. Στο νοσοκομείο κατέφυγαν αρκετοί τραυματισμένοι

και μερικοί χτυπημένοι από πλαστικές σφαίρες. Ο αστυνομικός διευθυντής ενώ ζητούσε συγγνώμη, μπροστά στο κτίριο της Νομαρχίας, δέχτηκε επίθεση από εξαγριωμένους αγρότες που τον έστειλαν στο νοσοκομείο. Την άλλη μέρα, 1/10/91, η κατάληψη της Νομαρχίας συνεχίστηκε, ενώ κάθε δρόμος που οδηγούσε προς την πόλη του Ηρακλείου είχε αποκλειστεί από αγρότες. Το βράδυ είχε λήξει κάθε κινητοποίηση. Οι κυβερνώντες μίλησαν για το "οργανωμένο σχέδιο του ΠΑΣΟΚ και των Αναρχικών", ενώ ο ανεκδιήγητος θεοδωράκης μίλησε για "φασιστικό σχέδιο".

●●● Ο σύντροφος Μιχάλης Καραπάνος, καταδικάστηκε, στις 7/10/91, από το Αυτόφωρο Τριμελές Αθήνας, σε 5 μήνες φυλάκιση, με την κατηγορία ότι σε συγκέντρωση αλληλεγγύης προς τον Νίκο Μαζιώτη, τον Ιούνιο, έκαψε μία ελληνική σημαία. Ασχέση έφεση κι αφέθηκε ελεύθερος.

●●● Στις 8/10/91, συνεδρίασε το ποινικό τμήμα του Αρείου Πάγου για να αποφασίσει για την έκδοση ή όχι, του Παλαιστίνιου Χαλέντ Αμπντούλ Ραχίμ, στις Ιταλίες αρχές. Ο Παλαιστίνιος, είπε ότι ονομάζεται Χαλέντ Γιουσούφ Χουσεΐν και ότι δεν είναι αυτός που συμμετείχε στην επίθεση ενάντια στο ΑΚΙΛΕ ΛΑΟΥΡΟ, όπως τον κατηγορούν. Ο Τσεβάς, ωστόσο πρότεινε την έκδοσή του.

●●● Ο διευθυντής της ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ, Σ. Φυντανίδης, οδηγείται για μία ακόμα φορά στα δικαστήρια, επειδή η εφημερίδα δημοσίευσε, στις 8/10/91, την προκήρυξη της

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, με την οποία αναλάμβανε την ευθύνη της εκτέλεσης του Τουρκικού Τσετίν Γκιιορκιού, βοηθού ακολούθου τύπου της τουρκικής πρεσβείας στην Ελλάδα.

●●● Στις 9/10/91, απεργοί της ΕΕΟ κατέλαβαν τα κεντρικά γραφεία της εταιρίας, στην οδό Κηφισίας. Ο πρόεδρος της ΕΕΟ, Αριστόδημος Μπουλούκος, αντί για άλλη κουβέντα, κάλεσε τον εισαγγελέα και τα ΜΑΤ να επέμβουν. Τα ΜΑΤ, αφού έσπασαν την πόρτα του κτιρίου, μπήκαν μέσα και με άγριο ζύλο έβγαλαν έξω σηκωτούς τους καταληψίες-απεργούς. Συνελήφθησαν 20 απεργοί, που στις 10/10/91, οδήγηθηκαν στον εισαγγελέα και μετά από προθεσμία που πήραν θα απολογηθούν στις 14/10/91. Οι απεργοί μύνησαν και αυτοί με την σειρά τους το Μπουλούκο.

●●● Ενώ, ο υπουργός δικαιοσύνης Μ. Παπακωνσταντίνου, με επιστολή του στην ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, στις 10/10/91, ισχυρίζεται ότι το σωφρονιστικό σύστημα "είναι στο σωστό δρόμο", από την 1/10/91, κρατούμενοι των φυλακών Λάρισας, κάνουν απεργία πείνας διαμαρτυρόμενοι για τις απαράδεκτες συνθήκες, διαβίωσης στις φυλακές αυτές.

●●● Δουκάς Κατοαρός, ξάδερφος του βουλευτή της Ν.Δ. και νομάρχης Κοζάνης. Απέιλησε ότι θα φτύσει δημόσια όποιον δάσκαλο τολμήσει να πάει στη παρέλαση της 28ης Οκτώβρη, χωρίς γραβάτα (!). Το καταγγέλει ο Σύλλογος Δασκάλων Κοζάνης. Είδατε τι μπουμπουκία διαθέτει η γαλάζια συμμορία;

●●● Η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι καταργεί τον περίφημο ΕΚΑΜ και ότι σε λίγες μέρες θα καταθέσει νομοσχέδιο που θα προβλέπει νέα ταυτότητα, χωρίς αποτυπώματα και θρήσκευμα, αλλά με λατινικούς χαρακτήρες, για να θεωρείται ταξιδιωτικό έγγραφο, σύμφωνα με τους νέους τρόπους φακελλώματος, κατ' εντολή της ΕΟΚ.

συνέχεια σελ. 7

συνέχεια από σελ.6

●●● Οι Α.Ρήγας και Γ.Αραβανής, εκπρόσωποι του Συνωστισμού και του ΚΚΕ στη βουλή αντίστοιχα, τάχθηκαν κατά των καταλήψεων σαν μορφή αγώνα από τους μαθητές. Ενώ αν οι μαθητές έκαναν μερικές γλυκανάλατες αποχούλες, από τα μαθήματα, θα ήσαν υπέρ. Τι τους κοιτάτε ρε, φτύστε τους.

●●● Στις 9,10 και 11/10/91 το Σωματείο Εραζομένων της OLYMPIC CATERING, οργάνωσε, στον πεζόδρομο της Κοραή, έκθεση φωτογραφικών ντοκουμέντων με την ευκαιρία της συμπλήρωσης ενός χρόνου από τις συγκρούσεις με τα ΜΑΤ στο Ανατολικό Αεροδρόμιο.

●●● Πάνω από 200 Γυμνάσια, έχουν καταληφθεί σε ολόκληρη την χώρα, επειδή οι μαθητές αρνούνται να συναινέσουν στο νομοσχέδιο που ο Σουφλιάς κι η κυβέρνηση, θέλουν να περάσουν και το οποίο προβλέπει σωρεία εξετάσεων στα μέσα και στο τέλος κάθε σχολικής περιόδου. Η δεξιά συμμορία έχει εξαπολύσει δεξιούς συλλόγους γονέων, γυμνασιάρχες, καθηγητές, αλλά και εισαγγελέας, μπάρτσοι και τραμπούκους για να σπάσουν με κάθε τρόπο το ανερχόμενο κύμα, των καταλήψεων, που άρχισε να αγγίζει και τα λύκεια, αφού, στις 5 και στις 12/10/91, μαθητές από λύκεια της Αθήνας και του Πειραιά έκαναν συνελεύσεις στο Πολυτεχνείο, για να αποφασίσουν την στάση τους για το άμεσο μέλλον, ενώ ήδη στην Θεσσαλονίκη 8 λύκεια είναι κατειλημμένα. Ο εισαγγελέας Πειραιά Μπράμης άσκησε δίωξη ενάντια στους μαθητές του Ιου και βου Γυμνασίων Πειραιά, ενώ στη Λάρισα, ο διευθυντής Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Σταμ. Βαγιδάκης, συνέστησε στους γυμνασιάρχες να απευθύνονται... στην αστυνομία.

●●● Στις 9 και 10/10/91, έγινε στο Γαλλικό Ινστιτούτο της Αθήνας, διήμερο συζήτησης με θέμα "Μέσα μαζικής ενημέρωσης και δημο-

κρατία", με συμμετοχή Γάλλων και Ελλήνων "ειδικών", υπό την αιγίδα της Γαλλικής πρεσβείας. Συζητήθηκαν, τα πάντα, από τον "λαϊκισμό" μέχρι την παραπληροφόρηση και τον "παιδαγωγικό" ρόλο των ΜΜΕ (ακόμα απομαγνητοφωνούμε...). Δεν συζητήθηκε, ωστόσο, το τεράστιο θέμα της ευθείας αναλογικής σχέσης της ενημέρωσης με την παθητικοποίηση. Θα επανέλθουμε.

●●● Οι Κώτσης και Συγγούνης επανεξελέγησαν, την 1/10/91, στο προεδρείο της Ένωσης Κατωτέρων Αστυνομικών (που στο σήμα της έχει φέτος προσθέσει, λόγω ΤΕΛΕΤΕ και SCHENGEN, και την σημαία της ΕΟΚ). Την ίδια μέρα, οι "δημοκρατικοί"... πράκτορες της ΕΥΠ ζήτησαν κι αυτοί, σε συνέντευξη τύπου που οργάνωσαν (κι όπου, φωτογραφήθηκαν, αλλά δεν αποκάλυψαν τα ονόματά τους) αυξήσεις, εθνική ανεξαρτησία και ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ.

●●● Στις 12/10/91, η ΕΡΑ 1 κι ο Μπάμπης Παπαδάκης ζήτησαν να σταματήσει η αναμετάδοση των προγραμμάτων του τούρκικου καναλιού, του STAR 1, στην Κομοτηνή, επειδή κάνει "αντεθνική προπαγάνδα". Μη μας πείτε ότι η προπαγάνδα που κάνει το CNN είναι εθνική... Και καλά το CNN, οι ΕΤ, ο ΑΝΤΕΝΝΑ, το ΜΕΓΑ, το ΝΕΥ CHANNEL, που προσπαθούν να μας πείσουν (μας τα έχουν κρήξει με τις αντιβιετναμικές, αντιαραβικές, αντιϊνδιάνικες, αντιιτριοκοσμικές και ανθελληνικές παραγωγές της CIA) για τα "αγαθά" της "νέας παγκόσμιας τάξης" και της "ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης", εθνική προπαγάνδα κάνουν;

●●● Από τον Μάρτη του 1991, στην Κομοτηνή, με φροντίδα του δήμου έχει εγκατασταθεί και λειτουργεί αναμεταδότης που επιτρέπει στους κατοίκους της περιοχής να παρακολουθούν τα προγράμματα του τούρκικου τηλεοπτικού καναλιού STAR 1. Το κανάλι που είναι κατά βάση ψυχαγωγικό-διαφημιστικό, μεταδίδει βέβαια και ειδήσεις που, όπως είναι φυσικό, κάνουν και την απαραίτητη προπαγάνδα των θέσεων της τούρκικης κυβέρνησης, όχι μόνο σε θέματα εσωτερικής, αλλά και εξωτερικής πολιτικής, και, βέβαια, και σε θέματα που άπτονται των ελληνο-τουρκικών σχέσεων. Χαρακτηριστικό των σχέσεων του καναλιού με την τούρκικη κυβέρνηση είναι το ότι στην εναρκτήρια εκπομπή του μετέδωσε και ειδικό χαιρετιστήριο μήνυμα του Οζάλ. Ο δήμαρχος της Κομοτηνής, που δεν είναι μαμεθανός, προσπαθεί με τον τρόπο αυτό να κερδίσει τις συμπάθειες και τις ψήφους της μουσουλμανικής μειονότητας της περιοχής. Αλλωστε, είναι γνωστό ότι κι από την άλλη μεριά των συνόρων, υπάρχουν αναμεταδότες και πολλοί Τούρκοι παρακολουθούν τα προγράμματα της ελληνικής κρατικής τηλεόρασης, που όλοι ξέρουμε το πόσο είναι ψυχαγωγικά και πόσο προπαγανδιστικά. Αυτή η τηλεοπτική "προσέγγιση", αν όχι των δύο λαών, τουλάχιστον των δύο κυβερνήσεων, φαίνεται ότι ενόχλησε κάποιους. Τσι, στις 11/10/91, "εκπρόσωποι δέκα συλλόγων" της Κομοτηνής επισκέφθηκαν τον δήμαρχο της πόλης και του ζήτησαν να κλείσει αμέσως τον αναμεταδότη, επειδή το STAR 1 κάνει "ανθελληνική προπαγάνδα" κι επειδή είναι αντεθνικό το να παρακολουθούν οι Έλληνες την τούρκικη τηλεόραση. Οι δέκα σύλλογοι είναι, σύλλογοι Ποντίων, Μικρασιατών, Κωνσταντινουπολιτών κλπ, δηλαδή σύλλογοι ανθρώπων που έχουν "προσωπικά" με τους Τούρκους και που, γι' αυτό τον λόγο, πέφτουν εύκολα θύματα του κάθε τσαρλατάνου, "εθνικιστή και πατριώτη" πολιτικάντη που τους υπόσχεται "κόκκινες μηλιές και βασιλεύουσες". Πέρα, όμως, απ' αυτούς τους συλλόγους, κινήθηκαν και κάποιες άλλες ομάδες "μεγαλέξαντρων", "μωγγολοφώνων" "Ελληνοψυχών" και δεν συμμαζεύεται, που βέβαια ο εθνικισμός κι ο πατριωτισμός τους δεν έχει σαν όραμα την επανάκτηση κάποιων "χαμένων πατρίδων" (που για μερικούς Έλληνες-όπως και για Τούρκους, και για Κούρδους, και για Πομάκους, και για κάμπολλους άλλους ανθρώπους σ' όλο τον πλανήτη, είναι πραγματικά και ΠΑΤΡΙΔΕΣ και ΧΑΜΕΝΕΣ), αλλά εντελώς ωμά το γέμισμα της τσέπης τους. Ο δήμαρχος, βέβαια, τους είπε-και είχε δίκιο-ότι η πλειοψηφία των κατοίκων της περιοχής ήθελε να βλέπει το STAR 1 κι αρνήθηκε να κλείσει τον αναμεταδότη. Το πράγμα θα τελείωνε εδώ, αν την άλλη μερα, στο πρωινό του πρόγραμμα, το κρατικό ραδιόφωνο της ΕΡΑ 1 δεν επανερχόταν με μιά τουλάχιστον φιλοπολεμική εκπομπή, από τις 10 μέχρι τις 11, που απαιτούσε το άμεσο κλείσιμο, ακόμα και με την βία, του αναμεταδότη, την κεφαλή επί πύνακι του "προδότη" κι "εξωμότη" δημάρχου της Κομοτηνής και την παρέμβαση της κυβέρνησης (που φυσικά είναι εκείνη που έδωσε το πράσινο φως για όλα) για το σταμάτημα αυτής της "εσχάτης προδοσίας". Ο υπεύθυνος της εκπομπής, Μπάμπης Παπαδάκης (απλή συνωνυμία ίσως, αλλά οπωσδήποτε εκλεκτική συγγένεια, με τον Γιώργο Παπαδάκη, τον "σούπερ-σταρ" του εθνοχαφειδισμού), έφτασε στο σημείο να καλεί τους "Έλληνες" απ' όλες τις γωνιές της χώρας να πάνε αμέσως στην Κομοτηνή, να κλείσουν τον αναμεταδότη και να ανοίξουν δικό τους "πατριωτικό-πολιτιστικό" κανάλι. Πρέπει, στο σημείο αυτό, να τονίσουμε ότι μόλις πριν μιά βδομάδα, η ΕΡΑ 1 και ο Μπάμπης Παπαδάκης καταφέρθηκαν με σφοδρότητα ενάντια στην "17 Νοέμβρη" που με την εκτέλεση του Τούρκου διπλωμάτη "τορπίλιζε το κλίμα της ελληνοτουρκικής συννε-

συνέχεια σελ.8

συνέχεια από σελ.7

νόησης, σε μιά στιγμή που το μέγιστο εθνικό θέμα του θανάτου του πατριάρχη και της εκλογής νέου προκαθήμε - νου της ορθοδοξίας βρισκόταν εν εξελίξει". Την ίδια στιγμή, ο Γιλμάζ συναντιόταν με τον Μητσοτάκη και ανακοίνωσαν την επιθυμία τους για μεγαλύτερη "σύγκλιση" των δύο πλευρών. Την ίδια στιγμή, στην Αθήνα, η ΟΑ-ΚΚΕ κολλούσε εφημερίδες τοίχου που κατάγγελλαν τους "προβοκάτορες της Ι7 Ν." (παρόμοιες είχε κολλήσει και το καλοκαίρι για τους "φασίστες της Ι7 Ν." που είχαν χτυπήσει πάλι Τούρκους διπλωμάτες) και ζητούσαν "ειρήνη Ελλάδας - Τουρκίας". Πιστεύουμε πως η ελληνική κυβέρνηση είναι τόσο "ειρηνοφιλή", όσο και η τουρκική. Πιστεύουμε πως και οι δυο είναι τόσο "ειρηνοφιλείς", όσο και "πολεμοκάπηλες". Και, τέλος, πιστεύουμε πως και οι δυο είναι - χωρίς εισαγωγικά - αμερικανόδουλες, άβουλα όργανα της εξωτερικής πολιτικής του αρχιδολοφόνου GEORGE BUSH και ότι προδίδουν και οι δυο τα όνειρα των λαών τους που είναι η ελευθερία και η ειρήνη. Δεν πιστεύουμε πως οι εκπομπές της ημικρατικής STAR I και των κρατικών ΕΤ(I, 2 και 3), προωθούν την προσέγγιση των δύο λαών. Η ανταλλαγή, όμως, εκπομπών, έστω και προπαγανδιστικών, ενημερώνει και η ενημέρωση αυτή - έστω μικρή κι αρκετά διαστρεβλωμένη - είναι προτιμότερη από τον εθνικιστικό σκοταδισμό του μπαμπά Παπαδάκη και της ΕΡΑ I που (με τις ευλογίες της συμμορίας της Ξηγίλλης;) επιδιώκουν την έγερση ενός "σιδηρού παραπετάσματος" ανάμεσα στους δυο λαούς, και, βέβαια, όχι ανάμεσα στις δυο κυβερνητικές συμμορίες. Πιστεύουμε πως και ο τουρκικός και ο ελληνικός λαός διαθέτουν αρκετή ευφυΐα για να ξεχωρίζουν μέσα από τις εικόνες της τηλεόρασης, μέσα από τα λόγια των ραδιοφώνων, μέσα από τις γραμμές των εφημερίδων, την αλήθεια της καθημερινής τους μιζέριας και της καταπίεσής τους από τις αντίστοιχες κυβερνήσεις, που αφού τους έχουν πιεί τον ιδρώτα, για μιά ακόμα φορά, με πρόσχημα τα "εθνικά συμφέροντα" - όπως ονομάζουν την τσέπη τους - προσπαθούν να τους πιούν και το αίμα. Και ο τουρκικός και ο ελληνικός λαός καταλαβαίνουν πως τα σύνορα υπάρχουν, επειδή υπάρχουν τα κράτη και οι κυβερνήσεις και οι κάθε λογής επικυρίαρχοι.

TURK VE YUNAN HALKILAR KARDESTIR.

AK DENIZ BALIKLARINDIR.

OTORITELERIN SIDDETINE KARSI SIDDET.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙ Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ.

ΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΑ ΨΑΡΙΑ ΤΟΥ.

ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ ΤΩΝ ΕΒΟΥΣΙΩΝ.

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ...

ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ Η ΟΧΙ

Με αφορμή ενός δημοσιεύματος μιάς εφημερίδας καθώς και τηλεοπτικής αναγγελίας ετοιμάζεται η Νέα Δημοκρατική σαπιουκυβέρνηση του Μητσοτάκη να εισάγει στην βουλή ένα νομοσχέδιο που σκοπός του είναι η λύση για τους αντιρρησίες ολικής αρνήσεως και για τους απλώς αντιρρησίες συνειδήσεως. Νομοσχέδιο υιοθετημένο από την ιταλική κυβέρνηση που ονομάστηκε "εναλλακτική θητεία" και πρόθεσή του είναι η αντιμετώπιση των απεργιών σε δημόσιες κρατικές λειτουργίες, κάτι δηλαδή σαν ένα δεύτερο προσωπικό ασφαλείας το οποίο δεν θα μπορεί να φέρει καμιά βοήθεια σε οποιαδήποτε συνδικαλιστική πρωτοβουλία. Εδώ σύντροφοι, μιλάμε για ένα απεργοσπαστικό νομοσχέδιο ενάντια στους εργατικούς αγώνες που πιστεύω ότι θα υπερισχύσει σε αυτό το παζαρομάγαζο που ονομάζουν βουλή, γιατί μην ξεχνάμε ότι την πλειοψηφία την έχει η ΝΔ

και σε όση αντίδραση αν προβεί η αντιπολίτευση δεν αρκεί μιάς και η ΝΔ υπερισχύει. Μήπως θα έπρεπε να ετοιμάσουμε και την δική μας αντίδραση ενάντια σε αυτό το φασιστικό και αντιεργατικό νομοσχέδιο για την πάταξη των απεργιών; Μήπως θα πρέπει να γίνει ο Αναρχοσυνδικαλισμός πιο ενεργός στην χώρα μας;

Αν λοιπόν αδέρφια πιστεύουμε ότι η Αναρχία είναι η ολική συνειδητή άρνηση της εξουσίας πάνω στον άνθρωπο και σκοπός η απελευθέρωση, τότε πρέπει να ετοιμαστούμε για μάχη. Μάχη ρεφορμιστική ή ακτιβιστική αυτό θα το δείξει η απάντηση που θα μας δώσουν.

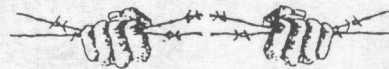
Τέλος θα κλείσω το γράμμα μου με κάτι που είχε πει ο Τσε σε μιά ερώτηση περί συντροφικότητας: Δεν ξέρω πως εννοούν τον σύντροφο μερικοί αν όμως εσείς έχετε την ικανότητα να πλυμυρίζετε η ψυχή σας από αγανάκτηση κάθε φορά που γίνεται και μιά αδικία σε τούτο τον κόσμο, τότε είμαστε σύντροφοι και αυτό είναι εξαιρετικά σοβαρό.

Αδέρφια αντιρρησίες ολικής αρνήσεως έχετε την ειλικρινή συμπαράδοσά μας μιάς και ο σκοπός ταυτίζεται με τον δικό μας, γιατί όπως στο στρατό έτσι και εδώ δεχόμαστε μιά καθημερινή πολτοποίηση των ιδανικών μας περί ελευθερίας σκέψης και έκφρασης της ανθρώπινης αλληλεγγύης. Χωρίς φυσικά να δεχόμαστε και την ύπαρξη του στρατού. Γειά σας. Δύναμη και κουράγιο και για εμάς.

Γειά σας και στο επανιδείν.

Ο ANTI...

Υ.Γ. Πιστεύω να το δημοσιεύσετε, αν ναί κάντε μιά επαλήθευση για την γνησιότητα αυτών που γράφω, για τυχόν δόσι- πιστους.

Ο ταξικός ρατσισμός ζη και βασιλεύει όχι μόνο στην κοινωνική μας ζωή, αλλά και στην αντιμετώπιση των παραβατών του ποινικού δικαίου. Η δικαιοσύνη που σκοπός της είναι να κρίνει της διαφορές μεταξύ του θύματος και του θύτη με βάση τις αποδείξεις και τα κριτήρια που προκύπτουν από αυτές και να πληττεί τον υπεύθυνο με τις κυρώσεις που προβλέπει ο νόμος και μόνο αυτός. Επανειλημμένα όμως έχουμε μιά δικαιοσύνη που χρησιμοποιεί την εξουσία που τις δίνει ο νόμος όχι για την απονομή του δικαίου αλλά σαν κατασταλτικό μέσο εναντίον σε αυτούς που θα έχουν το θάρρος και όχι το θράσος να δηλώσουν την αγανάκτησή τους προς αυτή. Μιλάμε για αντιδράσεις κατηγορουμένων προς τους κατηγορούς τους όταν για κατηγορίες ίδιες προς δύο διαφορετικά πρόσωπα οι ποινές είναι όχι μόνο ανόμοιες αλλά και ψυχροσωματικά εξοντωτικές και γιατί; Μα ο ένας είναι κάποιος επώνυμος ή γνωστός κάποιου επώνυμου που με τις κατάλληλες γνωριμίες ακόμα και χρηματικές εξαγοράζουν τις αντικειμενικές δήθεν δικαστικές συνειδήσεις και αφήνοντας τους μη προνομιούχους στην ανελέητη δίψα των δικαίων δικαστών που η κρίση τους αλλάζει με το αν γάμησαν καλά τη γυναίκα τους ή αν ξύπνησαν καλά το πρωί. Τα παραδείγματα πολλά, το ίδιο και τα θύματα, οι υπεύθυνοι όμως λίγοι. Μήπως θα έπρεπε να κάνουμε κάτι για αυτούς τους λίγους, που καταπατούν κάθε ανθρώπινο δικαίωμα καλυμμένοι πίσω από το προσωπείο που ονομάζεται δικαστικός λειτουργός. Γιατί η λέξη λειτουργός σημαίνει προσφέρω στον άνθρωπο και όχι μισώ. Αυτά για τώρα, γειά σας.

Ο ANTI...

●●● Το καλοκαίρι που πέρασε, το "Πανόραμα", μιά εκπομπή της βραταννικής τηλεόρασης, παρουσίασε ένα αφιέρωμα στις δραστηριότητες της CIA. Ο παρουσιαστής, TOM MANGOLD, αναφέρθηκε διεξοδικά στην δράση του πρώην διευθυντή αντικατασκοπείας της CIA, του JAMES ANGLETON. Ο ANGLETON, ένας παρανοϊκός τύπος, είχε φτάσει στο σημείο να φακελλώνει Αμερικανούς, αλλά και ξένους, απλά και μόνο επειδή ήταν αριστερόχειρες, φορούσαν κόκκινη γραβάτα ή ήξεραν ρώσικα. Όπως ήταν φυσικό η CIA έσπευσε να διώξει τον ANGLETON-αφού βέβαια προηγουμένως τον είχαν κράξει διάφορα έντυπα-με το αιτιολογικό ότι "παραβιάζετους νόμους". Ο TOM MANGOLD έκλεισε την εκπομπή του, αναφέροντας τα λόγια του Αγγλου πολιτικού WILLIAM PITT: "Όταν ο νόμος τελειώνει, αρχίζει η τυραννία". Η εκπομπή αποσιώπησε, βέβαια, την πραγματική τυραννία της CIA: την ανατροπή των μη αρεστών στις ΗΠΑ καθεστώτων, τις δολοφονίες, τα βασανιστήρια, την καταπίεση και την υποκίνηση διακρατικών κι εμφυλίων συρράξεων που μέχρι τώρα έχουν κοστίσει την ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων. Η εκπομπή, ενώ μπορούσε, δεν επεδίωξε και δεν πήρε συνεντεύξεις από ανθρώπους σαν τον PHILIP AGEE, τον πρώην πράκτορα, που οι αποκαλύψεις του για τις εγκληματικές και κτηνώδεις ενέργειες της CIA τον ανάγκασαν να ζει, 15 χρόνια τώρα, με τον φόβο των "ατυχημάτων", των δικαστικών διώξεων κ.λ.π. ή σαν τον άλλον πρώην πράκτορα, τον RICHARD BRENNKE, που πρόσφατα κατάγγειλε ότι το 1980 ο GEORGE BUSH διαπραγματευόταν στο Παρίσι την πώληση όπλων σε διάφορες ομάδες, ότι ήταν αναμειγμέ-

νος στην επιχείρηση "OCTOBER SURPRICE" (Οκτωβριανή Εκπληξη), που είχε σαν στόχο την μη επανεκλογή του CARTER, ότι συμμετείχε προσωπικά στο σκάνδαλο της χρηματοδότησης της ιταλικής μαφωτικής στοάς P2 με κάμποσα εκατομμύρια δολάρια από την CIA, καθώς κι ότι ο BUSH κι η CIA, είχαν βάλει το χέρι τους, στην εκτέλεση του OIAF PALME. Εκείνο που φάνηκε από την εκπομπή του MANGOLD ήταν, τελικά, ότι η CIA είναι μιά οργάνωση, που όταν παραβιάζει τους νόμους είναι κακή, ενώ όταν τους σέβεται είναι καλή. Με την εκπομπή αυτή, από ότι φαίνεται, ο TOM MANGOLD, ξεπληρώνει στη CIA ένα μέρος από το χρέος του, αφού η "εταιρία" τον άφησε να χρησιμοποιήσει κάποια από τα στοιχεία της για την συγγραφή του βιβλίου του... για την CIA και τον ANGLETON, στο οποίο, βέβαια, η διαβόητη μυστική υπηρεσία των ΗΠΑ, εμφανίζεται "αθώα περισσότερο", ενώ για όλα τα στραβά φταίει ο "παρανοϊκός" τέως υπάλληλός της. (OPEN EYE, No I, καλοκαίρι 1991).

●●● Μετά την περσινή εκλογική της νίκη, η αντιδραστική κυβέρνηση της VIOLETA CHAMORO έχει βαλθεί να αλώσει όλες τις κατακτήσεις που είχε πετύχει ο λαός της Νικαράγουας, με την κυβέρνηση των Σαντινίστας. Έτσι, στον τομέα της παιδείας, τα βιβλία που είχαν δωρηθεί από την Νορβηγία, έχουν αντικατασταθεί με άλλα, εγκεκριμένα από την κυβέρνηση των ΗΠΑ, επειδή τα πρώτα είχαν "ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ" και περιελάμβαναν και "ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣ". Βέβαια, οι δαπάνες για την παιδεία έχουν μειωθεί στο ελάχιστο. Στον τομέα του ΠΕΡΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ανακοινώθηκε ότι η εταιρία BENJAMIN THOMAS, από το NEW JERSEY των ΗΠΑ, ετοιμάζεται να φτιάξει στη χώρα εργοστάσιο για την αποτέφρωση βορειοαμερικανικών σκουπιδι-

ών. Παράλληλα, όλη η υλοτομία της Νικαράγουας έχει παραδοθεί σε βορειοαμερικανικές εταιρίες. Στον τομέα της ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ, όλη η καλλιέργισιμη γη έχει επιστραφεί, στους παλιούς τσιφλικάδες ιδιοκτήτες, που παράγουν ζάχαρη, καφέ, βαμβάκι και βοδινό κρέας για εξαγωγή και όχι για τις ανάγκες του πληθυσμού της χώρας. Οι κρατικές βιομηχανίες και τα κοινοτικά αγροκτήματα δίνονται σε ιδιώτες. Στον τομέα της ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, οι πραγματικές αποδοχές των εργαζομένων έχουν πέσει στο μισό εκείνων πριν την άνοδο της CHAMORO. Παράλληλα, η χώρα παίρνει συνεχώς δάνεια από το εξωτερικό και ένα απ' αυτά τα δάνεια της δόθηκε από τις ΗΠΑ για να πληρωθούν τα χρέη τους σε παλιούς ιδιώτες ιδιοκτήτες οι κρατικές εταιρίες που ιδιωτικοποιούνται. Όσο για την περίφημη ΔΩΡΕΑΝ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΗΠΑ, 300 εκατομμύρια δολάρια έχουν διατεθεί για την δημιουργία... εργατικών αντι-συνδικάτων, που θα σπάσουν τα ελεγχόμενα από τους Σαντινίστας, ήδη υπάρχοντα, για την κατασκευή νέων πανίσχυρων εγκαταστάσεων του ραδιοφωνικού σταθμού, που επιδίδεται σε μιά ανευ προηγουμένου φασιστική προπαγάνδα, καθώς και για να πληρώνει η Νικαράγουα στις εταιρίες πετρελαίου περισσότερα χρήματα, έτσι ώστε το μεγαλύτερο μέρος της "δωρεάν βοήθειας" να επιστρέφει στις ΗΠΑ. (OPEN EYE, No I, καλοκαίρι 1991).

●●● Η δίκη του πρώην δικτάτορα του Παναμά, MANUEL NORIEGA, έχει ήδη αρχίσει στις ΗΠΑ, όπως γράψαμε στο τελευταίο τεύχος. Ο NORIEGA κατηγορείται σαν λαθρέμπορος ναρκωτικών. Να, όμως, τι αποκαλύπτουν οι ίδιοι οι Αμερικάνοι: Ο ALFRED MC COY συγγραφέας του βιβλίου "THE POLITICS OF HEROIN IN SOUTHEAST ASIA" (Η Πολιτική της Ηρωίνης στην Νοτιο-Ανατολική Ασία), γράφει, ανάμεσα σ' άλλα: "...Στην Ευρώπη και στην Ασία η CIA συμά-

χησε με τα μεγαλύτερα δίκτυα διακίνησης ναρκωτικών και με τα μεγαλύτερα συνδικάτα του εγκλήματος. Εκείνο που κατόρθωσαν ήταν να καλύψουν την έναρξη της ροής τεραστίων ποσοτήτων ναρκωτικών από την Μέση Ανατολή προς τις ΗΠΑ, μέσω Ευρώπης. Τα ναρκωτικά από την Μέση Ανατολή κυριάρχησαν έτσι στην αγορά των ΗΠΑ μέχρι την δεκαετία του 1960. Την ίδια εποχή που η CIA προστάτευε το λαθρεμπόριο και σφυρηλατούσε συμμαχίες στην Ευρώπη, διαμόρφωνε και στην Ασία παρόμοιες συμμαχίες που αποδεικνύονταν βαθύτερες και

ανθεκτικότερες στο χρόνο, σε ότι τουλάχιστον αφορούσε το εμπόριο ναρκωτικών. Καθώς, στις δεκαετίες του 1960 και 1970, το ευρωπαϊκό εμπόριο άρχισε να φθίνει, η ροή ναρκωτικών από την Απω Ανατολή ήρθε να καλύψει τα κενά που άφηνε η παλιά γραμμή "Τουρκίας-Μασσαλίας". Σε τελική ανάλυση, όταν εξετάζει κανείς τις πηγές ανεφοδιασμού και την πολιτική που γέμισαν τις ΗΠΑ με ναρκωτικά, καταλήγει να βρεί την αφετηρία αυτής της κατάστασης στην αντίφαση ανάμεσα σε μιά αφηρημένη υποχρέωση "να κάνουμε κάτι για τα ναρκωτικά", από την μιά μεριά και στην πολύ συγκεκριμένη και δημοφιλή προσπάθεια να σταματήσουμε τον κομμουνισμό, από την άλλη. Σ' αυτή τη ζυγαριά, όπου στο ένα σκέλος είχαμε, μιάν αδιόρθωτη, αφηρημένα διατυπωμένη, αδύναμη πολιτική κατά των ναρκωτικών, και στο άλλο σκέλος τη συγκράτηση του κομμουνισμού, σαν έναν ξεκάθαρο εθνικό στόχο, είναι φανερό ότι το πρόβλημα των ναρκωτικών δεν είχε καμιά βαρύτητα. Έτσι το ότι η CIA, εκτός από κυβερνήσεις, αρχικατασκόπους,

συνέχεια από σελ.9

στρατιωτικούς ηγέτες, συναλλασσόταν και με γκάνγκστερς και κάθε λογής λαθρεμπόρους, ποτέ δεν θεωρήθηκε πρόβλημα αξιο να απασχολήσει την χώρα...". (Το απόσπασμα δημοσιεύεται στο OPEN FIVE, No I, καλοκαίρι 1991).

●●● Ο VACLAV HAVEL που μόλις υπέγραψε στο Παρίσι μιιά συμφωνία συνεργασίας, δεν είναι πιά ο "διαφωνών", που το 1989 ανέβηκε στην προεδρία της χώρας του: Το Πορτραίτο ενός ανθρώπου που η εξουσία τον ΩΡΙΜΑΣΕ... "Αυτά γράφει η γαλλική εφημερίδα LIBERATION στο φύλλο της της 1/10/91. Πάντως, από την στιγμή που ο στρατός ΣΕ ΚΑΝΕΙ ΑΝΤΡΑ και η εξουσία ΣΕ ΩΡΙΜΑΖΕΙ δεν σου μένει άλλο μέλλον από το να ΣΑ-ΠΙΣΕΙΣ...

●●● Στις 30/9/91, οι υπουργοί εξωτερικών της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης (δηλαδή των χωρών της ΕΟΚ, εκτός Ιρλανδίας, Δανίας κι Ελλάδας) χάρη στην επιμονή της Βρεταννίας, αποφάσισαν να μην στείλουν στρατεύματα στην Γιουγκοσλαβία, όπως προέβλεπε το γερμανο-γαλλο-ιταλικό σχέδιο. Οι "9" αποφάσισαν απλά να αυξήσουν τον αριθμό των παρατηρητών στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη και στην Ουγγαρία, με σκοπό την παρεμπόδιση του εξοπλισμού της σέρβικης μειονότητας της Σλαβονίας, στη νότια περιοχή της Κροατίας. Εκπρόσωπος του γαλλικού υπουργείου εξωτερικών έσπευσε να δηλώσει την ικανοποίησή του για την απόφαση της αύξησης των παρατηρητών. Αντίθετα, οι Γερμανοί και οι Ιταλοί δεν έκρυψαν την δυσαρέσκειά τους. Χαρακτηριστικά ο Γερμανός υπουργός εξωτερικών, HANS. DIETRICH GENSCHER, δήλωσε μετά την συνάντηση: "Δεν επιλέξαμε ανάμεσα σε διαφορετικές λύσεις. Θα δούμε, στο μέλλον, ως ποιο βαθμό και με ποιό τρόπο ο λόρδος CARRINGTON (υπουργός εξωτερικών της Βρεταννίας) θα επιθυμήσει να χρησιμοποιήσουμε τις δυνατότητές μας".

●●● Την ίδια στιγμή ο ομοσπονδιακός στρατός καταλάμβανε θέσεις ανάμεσα στις πόλεις SID και VUKOVAR, στα βόρεια του αυτοκινητόδρομου Βελιγραδίου- Ζάγκρεμπ-Λιουμπλιάνας, σε μιιά προσπάθεια ανακούφισης των πολιτορχούμενων ομοσπονδιακών μονάδων από την πίεση των Κροατών. Ο ομοσπονδιακός υπουργός άμυνας, στρατηγός VEJIKO KADIJEVIC (γιός Σέρβου πατέρα και Κροάτισσας μητέρας, εκπαιδευμένος στις ΗΠΑ), γνωστός για τον "γιουγκοσλαβισμό" του και πιστός στον ομοσπονδιακό πρωθυπουργό ANTE MARKOVIC, φαίνεται αποφασισμένος να πετύχει την παρεμβολή του ομοσπονδιακού στρατού ανάμεσα στους αντιμαχόμενους Σέρβους και Κροάτες και να επιβάλει την κατάπαυση του πυρός.

●●● Αντίθετα, οι Κροάτες-με τις πλάτες βέβαια των Γερμανών στον βορρά και των Ιταλών στις δαλματικές ακτές-φαίνονται ότι θυμούνται τα "κατορθώματα" των Ουστάσι (των συνεργατών των χιτλερικών στην διάρκεια της κατοχής) και απειλούν με αιματηρά αντίποινα τους Σέρβους.

●●● Στις 3/10/91, στη γαλλική εθνοσυνέλευση συζητήθηκε το σχέδιο νόμου του υπουργού άμυνας, PIERRE JOXE που προβλέπει την μείωση της στρατιωτικής θητείας από 12 σε 10 μήνες. Κάθε χρόνο, καλούνται να υπηρετήσουν στις γαλλικές ένοπλες δυνάμεις 200.000-300.000 Γάλλοι. Στις 6/10/91, οι φαντάροι της RNVA (RASSEMBLEMENT NATIONAL POUR LA VERITE SUR LES ACCIDENTS A L'ARMEE-Εθνική Συσπείρωση για την Αλήθεια για τα Ατυχήματα στο Στρατό) μαζί με την IDS (INFORMATION POUR LES DROITS DU SOLDAT-Πληροφόρηση για τα Δικαιώματα του Στρατιώτη) οργάνωσαν συγκεντρώσεις στο σιδηροδρομικό σταθμό GARE DE LYON, στο Παρίσι και OISSEL στην ROUEN. Αποφάσισαν να κάνουν παρόμοιες εκδηλώσεις την πρώτη Κυριακή του κάθε

μήνα. Με ανακοίνωσή τους οι εργαζόμενοι στους γαλλικούς σιδηροδρόμους δήλωσαν την συμπράξτάσή τους στους φαντάρους που αγωνίζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα μέσα στο στρατό και την πρόθεσή τους να ανοίξουν μαζί τους διάλογο εφ'όλης της ύλης. Ο πρόεδρος της επιτροπής DROIT ET LIBERTE DANS L'INSTITUTION (Δίκαιο και Ελευθερία στους Στρατιωτικούς Θεσμούς) και μέλος της Ένωσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ναύαρχος SANGUINETTI, δήλωσε: "Η ελευθερία του λόγου και το δικαίωμα του συνδικαλισμού δεν αφορούν μόνο εκείνους που υπηρετούν την θητεία τους, αλλά και τους μόνιμους στρατιωτικούς. Στο γαλλικό στρατό δεν υπάρχουν παρά φασίστες αξιωματικοί και ρεμάλια υπαξιωματικοί...". και με αφορμή την σχεδιαζόμενη ενοποίηση των γαλλικών και των γερμανικών ενόπλων δυνάμεων, στα πλαίσια της ενωμένης Ευρώπης, πρόσθεσε "Οι Γερμανοί στρατιώτες έχουν τα συνδικάτα τους. Οι Γάλλοι αν τολμήσουν να μιλήσουν, στέλνονται στα πειθαρχεία". Αυτές οι τάσεις "εκδημοκρατισμού" του στρατού, στη Γαλλία, έχουν πάρει εκπληκτικές διαστάσεις, ιδιαίτερα μετά το τέλος του πολέμου ενάντια στο Ιράκ και την θριαμβευτική επιστροφή του εκστρατευτικού σώματος στη Γαλλία. Με την έναρξη της εκπαιδευτικής χρονιάς, το υπουργείο του JOXE, εξέδωσε ένα φυλλάδιο 64 σελίδων, όπου περιγράφονται όλα τα "καλά" της στρατιωτικής ζωής (υπάρχουν και δυο ολόκληρες σελίδες για την αντίρρηση συνείδησης και την "εναλλακτική κοινωνική θητεία"). Το φυλλάδιο αυτό μοιράστηκε σε όλα τα σχολεία και τα πανεπιστήμια της χώρας με την φροντίδα των... φοιτητικών και μαθητικών συνδικαλιστικών (κομματικών όλων των αποχρώσεων) οργάνων. Παρ'όλα αυτά το κύμα της ολικής άρνησης (της στρατιωτικής και της

εναλλακτικής θητείας) στη Γαλλία συνεχώς διογκώνεται και παρά την επιχειρούμενο εξωραϊσμό του στρατού και τις υποτονικές αντιδράσεις των Γάλλων προοδευτικών, ο κόσμος αρχίζει να καταλαβαίνει ότι μιλιταρισμός δεν σημαίνει μόνο θητεία και ταλαιπωρία, αλλά κέρδη για τα αφεντικά κι εξαθλίωση για όλους τους άλλους.

●●● 500 μέλη του Κομμουνιστικού κόμματος της GOUA-DELOUPE (γαλλικής αποικίας) που πρόσφατα αποχώρησαν από το Κ.Α., ίδρυσαν στις 29/9/91, το P.P.D.G. (PARTI DE MOCRATIQUE GOUADELOUPEEN - Δημοκρατικό Προοδευτικό Κόμμα της Γουαδελούπης). "Σύντροφοι", η λύση δεν βρίσκεται στην μεταπήδηση από το ένα κόμμα στο άλλο, ούτε σε μετονομασίες, αλλά στον αγώνα για την κατάργηση όλων των κομματικών-κρατικών μηχανισμών εξουσίας.

●●● Από τις 17/9/91, οι δεσμοφύλακες των γαλλικών φυλακών βρίσκονται σε απεργία. Η αρμόδια διεύθυνση του υπουργείου δικαιοσύνης, δήλωσε, στις 30/9/91, ότι είναι πρόθυμη να δώσει επίδομα "κινδύνου" σε 11.000 (από τους 14.000) δεσμοφύλακες που θα φτάνει τα 695 φράγκα (22.935 δρχ), τον μήνα, 45 φράγκα για κάθε ώρα νυκτερινής υπηρεσίας (1.485 δρχ) κι ότι θα διαθέσει 11 εκατομμύρια φράγκα (363 εκατομμύρια δρχ) για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης του φυλακτικού προσωπικού. Την ίδια μέρα, οι φυλακές των δεσμοτηρίων της SALON DE PROVENCE εμποδίσαν την μεταγωγή κρατουμένων στην φυλακή, που εγκατα-

συνέχεια σελ.11

συνέχεια από σελ.10

νιάστηκε στις 6/6/91, διαμαρτυρόμενοι για την "ανυπαρξία μέτρων ασφαλείας".

●●● "Υπήρξε μαζική εισροή ναρκωτικών στις ΗΠΑ, μέσω της αερογέφυρας CIA- CONTRAS που επέτρεπε στους τελευταίους να χρησιμοποιούν ανεξέλεγκτα τις βάσεις της πολεμικής αεροπορίας και της εθνοφυλακής, χωρίς να περνούν από τα τελωνεία. Αυτό αποκαλύφθηκε από τις έρευνες του γεροισιαστή KERRY που μιλούν για δεκάδες περιπτώσεις, όπου άνθρωποι των CONTRAS-σαν τον άντρα της αδερφής του ADOLFO CALERO-πιάστηκαν να εισάγουν παράνομα στη χώρα κοκαΐνη, χρησιμοποιώντας ειδικά "πάσσα" των υπηρεσιών της "εθνικής ασφαλείας", καθώς και τηλεφωνώντας στον ίδιο τον Λευκό Οίκο για να "καθαρίζουν" όποτε τους έπιασαν οι πράκτορες του FBI ή της DEA (DRUG ENFORCEMENT AGENCY-Υπηρεσία Δίωξης Ναρκωτικών). Αυτό δεν είναι κάτι καινούργιο. Τα αρχεία της DEA έχουν δοθεί στη δημοσιότητα κι αποκαλύπτουν ότι μόνο στη δεκαετία του '70 η CIA είχε παρέμβει τουλάχιστον είκοσι φορές για να καλύψει λαθρεμπόρους μαρκωτικών...". Τα παραπάνω αποκαλύπτει ο πρώην πράκτορας της CIA, JOHN STOCKWELL στη διάρκεια συνέντευξης που έδωσαν ο ίδιος και ο ALFRED MCCOY στον DAVID BARSAMIAN και που δημοσιεύτηκε τον Γενάρη του 1991, στο περιοδικό "Z MAGAZINE". (Το απόσπασμα αναδημοσιεύτηκε στο OPEN EYE, No 1 καλοκαίρι 1991).

●●● Πρόσφατα, κυκλοφόρησε, από τον εκδοτικό οίκο του πανεπιστημίου της CALIFORNIA των ΗΠΑ, το βιβλίο των PETER DALE SCOTT και JONATHAN MARSHALL "COCAINE POLITICS: DRUGS, ARMIES AND THE CIA IN CENTRAL AMERICA" (Η Πολιτική της Κοκαΐνης: Ναρκωτικά, Στρατοί και CIA στην Κεντρική Αμερική) με πολλές λεπτομέρειες για την "εταιρία" και την "αγαθουργία της δράση".

●●● Το 1972, μιά επιτροπή γιατρών, που είχε συσταθεί, στη Χιλή από τον πρόεδρο SALVADOR ALLENDE-που και ο ίδιος ήταν γιατρός-αποφάσισε την δραστική μείωση των εισαγωγών ορισμένων φαρμάκων διεθνών εταιριών που περιείχαν ναρκωτικές ουσίες επιτρέποντας την κυκλοφορία μόνο δώδεκα περίπου φαρμάκων που είχαν αποδεδειγμένα κάποιες θεραπευτικές ιδιότητες. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ: Οι περισσότεροι απ'αυτούς τους γιατρούς, που ήταν πιστοί στον ALLENDE, δολοφονήθηκαν στη διάρκεια της πρώτης εβδομάδας του υποστηριζόμενου από την CIA πραξικοπήματος της 11 Σεπτεμβρίου 1973. (OPEN EYE, No 1, καλοκαίρι 1991).

●●● Μέχρι το 2020, το ένα τέταρτο των κατοίκων του πλανήτη θα είναι διαβητικοί...ο διαβήτης...η σχιζοφρένεια...η τύφλωση θα είναι τόσο κοινές ασθένειες όσο είναι σήμερα η δυσπεψία και το συνάχι. (OPEN EYE, No 1, καλοκαίρι 1991).

●●● Όταν, το 1980, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ανέλυσε τα περισσότερα από τα 200.000 φάρμακα που οι διάφορες φαρμακοβιομηχανίες διέθεταν στον Τρίτο Κόσμο, αποφάσισε ότι μόνο 240 από αυτά είχαν κάποια θετική αποτελέσματα. Στη συνέχεια, οι έρευνες κατέληξαν στο ότι μόνο 26 ήταν "απαραιτήτητα" και μόλις 9 χαρακτηρίζονταν "άμεσης προτεραιότητας"...Το 1973, γιατροί του Ισραήλ κατέβηκαν σε απεργία που κράτησε 29 μέρες. Στο διάστημα αυτό, σημειώθηκε το μικρότερο ποσοστό θανάτων που είχε παρατηρηθεί ποτέ στη χώρα, ενώ σύμφωνα με στοιχεία της ένωσης ιδιοκτητών "γραφείων τελετών" ο αριθμός των κηδείων μειώθηκε κατά 50%. Το 1976, οι γιατροί της Κολομβίας έκλεισαν τα ιατρεία τους επί 52 μέρες. Σ' αυτό το διάστημα, ο αριθμός των θανάτων, στην πρωτεύουσα BOGOTA, μειώθηκε κατά 35%. Παρόμοια φαινόμενα έχουν παρατηρηθεί και στην Βρετα

νία και την Καλιφόρνια των ΗΠΑ. (OPEN EYE, No 1, καλοκαίρι 1991).

●●● Στη Μπουρκίνα, ένα από τα νεότερα κράτη της Κεντρικής Αφρικής, όπου, από τον Οκτώβρη του 1987, ο λοχαγός BLAISE COMPAORE έχει καταλάβει με πραξικόπημα την εξουσία, επικεφαλής της "Οργάνωσης για την Λαϊκή Δημοκρατία/Κίνημα της Εργασίας" τα πράγματα δεν φαίνεται να πηγαίνουν καλά, όπως άλλωστε και σε όλες τις άλλες χώρες του κόσμου, που η μιά μετά την άλλη πέφτουν θύματα της "νέας τάξης πραγμάτων" του αρχιχασάπη Μπους και των δυτικοευρωπαίων βοηθών του. Στις 30/9/91, οπαδοί της αντιπολίτευσης συγκεντρώθηκαν κι έκαναν πορεία προς την προεδρική κατοικία. Λίγο πριν φτάσουν, δέχτηκαν επίθεση οπαδών του COMPAORE που τους διέλυσαν βίαια. Το απόγευμα, φιλοκυβερνητικοί διαδηλωτές έκαψαν τα γραφεία των κομμάτων της αντιπολίτευσης "Συμμαχία για την Δημοκρατία και την Ομοσπονδία" και "Προοδευτική Πατριωτική Εθνική Συνθήκη/Σοσιαλ-Δημοκρατικό Κόμμα" (τα τελευταία γλύττωσαν τελικά χάρη στην έγκαιρη επέμβαση των φυλάκων του κτιρίου). Η αντιπολίτευση, κατηγορεί τον COMPAORE ότι χρησιμοποιεί τα χρήματα του δημοσίου για να επανεκλεγεί στις εκλογές που έχουν προοριστεί στα τέλη του 1991. Ο COMPAORE έχει ήδη "θεθεί σε διαθεσιμότητα" από τον στρατό, ώστε να μπορεί να είναι υποψήφιος. Οι βουλευτές της αντιπολίτευσης, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τα επεισόδια, δήλωσαν ότι παραιτούνται από την βουλευτική ιδιότητα.

●●● Περισσότερη αυτονομία στους Κούρδους που ζούν στο Ιράκ παραχωρεί η κυβέρνηση της Βαγδάτης. Το Κουρδικό Δημοκρατικό Κόμμα του Μασούντ Μπαρζανί δήλωσε στις 30/9/91 ότι συμφωνεί. Αντίθετα, το Κουρδικό Πατριωτικό Κόμμα του Τζαλάλ Ταλαμπανί κάλεσε τους Κούρδους

να συνεχίσουν τον αγώνα για την ίδρυση Κουρδικού κράτους. Αυτά, βέβαια, αφορούν τους Κούρδους του Ιράκ. Από την άλλη μεριά των συνόρων, στην Τουρκία, οι Κούρδοι εξοντώνονται καθημερινά από τους στρατοχωροφύλακες του Οζάλ, συμμάχου του "απελευθερωτή του Κουβέϊτ", Μπους και των Ευρωπαίων συμμοριτών του.

●●● Στις 30/9/91, ο δικηγόρος της IMELDA MARCOS, της γυναίκας του πρώην δικτάτορα των Φιλιππίνων FERDINAN MARCOS, δήλωσε ότι η πελάτισσά του δεν πρόκειται να επιστρέψει στις Φιλιππίνες παρά την άδεια που της έδωσε η νέα δικτατορία, η CORAZON AQUINO.

●●● Μετά την σθεναρή στάση της Φιλιππινέζικης γερουσίας, την 1/10/91, η CORAZON AQUINO ανακοίνωσε επίσημα, ότι οι Αμερικανοί θα πρέπει να εκκενώσουν την ναυτική βάση SUBIK, μέχρι τον Οκτώβρη του 1994.

●●● 13 αξιωματικοί και δύο ηγετικά στελέχη του κόμματος "Ούμμα", που κατηγορούνται ότι ετοίμαζαν πραξικόπημα, καταδικάστηκαν σε θάνατο από το στρατοδικείο του Σουδάν, όπως ανακοίνωσαν, στις 30/9/91, Σουδανοί εξόριστοι στην Αίγυπτο. Οι καταδικασμένοι, κατά την ανακοίνωση, θα εκτελεστούν "προσεχώς".

●●● Το βράδυ της Κυριακής, 29/9/91, τρεις νεαροί Ιρλανδοί που τα έπιναν ως αργά σε μπαρ του COOKSTOWN, στη TYRONE της, κατεχόμενης από τους Αγγλους, βόρειας Ιρλανδίας, γυρνούσαν στα σπίτια τους, όταν μπροστά στο νεκροταφείο του χωριού συνάντησαν μιά περίπολο του RUC (ROYAL ULSTER CONSTABULARY-Βασιλικού Αστυνομικού Σώματος του ULSTER) που εντελώς απροειδοποίητα άνοιξε πυρ εναντίον τους. Οι 2 νεαροί το έβαλαν στα πόδια και κατάφεραν να γλυτώσουν αλλά ο τρίτος, ο 19χρονος KEVIN MC GOVERN, δεν πρόλαβε. Έπεσε νεκρός επί τόπου από τις σφαίρες των κατα

συνέχεια σελ. 12

συνέχεια από σελ. II

κτητών. Ο αρμόδιος υπουργός της βρεταννικής κυβέρνησης για την Βόρεια Ιρλανδία, PETER BROOKE, έσπευσε να χαρακτηρίσει το γεγονός "τραγικό ατύχημα".

●●● Στις 4/7/91, ο JEAN-PHILIPPE CASABONE, συμπλήρωσε τα 2/3 της ποινής του κλείνοντας 4 χρόνια στις ισπανικές φυλακές. Μοναδικό του έγκλημα η δήλωσή του πως τάσσεται αλληλέγγυος με το Βασικό λαό. Μοναδικό πρόσχημα το ότι το όνομα και το τηλέφωνό του βρέθηκαν στην ατζέντα ενός αγωνιστή της ETA. Έτσι, λοιπόν, ο JEAN-PHILIPPE CASABONE δεν αποφυλακίζεται αφού θεωρείται επικίνδυνος και για την Ισπανία που τον κτάται στις φυλακές της και για την Γαλλία που αρνείται να απαιτήσει την απελευθέρωσή του. Στα 4 χρόνια της φυλάκισής του, ο CASABONE, βασανίστηκε, κλείστηκε στην απομόνωση (τελευταία φορά από την 1/4/91 μέχρι 31/5/91), υπάστη επανειλημμένες μεταγωγές, του στέρησαν το επισκεπτήριο, το ταχυδρομείο... Μοναδικός δεσμός με την ζωή, η διεθνής αλληλεγγύη. Γράψτε του στα γαλλικά ή στα ισπανικά. Έστω κι αν τα γράμματα δεν του δοθούν μπορούν να προκαλέσουν ταραχή στην διοίκηση των φυλακών. Η διεύθυνσή του είναι:

J.P. CASABONE
CENTRO DE CUMPLIMIENTO
CERRADO DE HERRERA.
APARTADO 77, 13200 MANZANARES, ESPAÑA
(LE COMBAT SYNDICALISTE, No 115, Σεπτέμβρης 1991),
●●● Το 60% των Γάλλων διακινείται ευνοϊκά στην εισαγωγή του μαθήματος της καθολικής θρησκείας στα σχολεία, πράγμα που μέχρι τώρα απαγορεύεται από το σύνταγμα που κατοχυρώνει την ελευθερία της σκέψης. Λέτε να το επιβάλλουν, τελικά, οι "σοσιαλιστές"; (LE COMBAT SYNDICALISTE, No 115, Σεπτέμβρης 1991).

●●● Από τις 23 μέχρι τις 28/9/91, στο Λονδίνο, έγινε η διεθνής συνδιάσκεψη της

"CLASS WAR" FEDERATION (Όμοσπονδία "Ταξικός Πόλεμος"). Στη συνδιάσκεψη παραβρέθηκαν αντιπροσωπείες διαφόρων ομάδων (Αναρχικών, Αυτόνομων, Εναλλακτικών κ.λ.π.) από την Γερμανία, την Σουηδία, την Πολωνία, την Ισπανία, τον Καναδά, τις ΗΠΑ, την Ιταλία, την Γαλλία, την Ελλάδα κι άλλες χώρες. Στις 6 μέρες που κράτησε η συνδιάσκεψη, που είχε για τίτλο της την φράση "H OPA MAS ΕΦΤΑΣΕ", τονίστηκε η αναγκαιότητα της δημιουργίας μιάς παγκόσμιας επαναστατικής πολιτικής ικανής να αντιμετωπιστεί στην πολιτική της παγκόσμιας κυριαρχίας των αφεντικών, που αρχίζει να εφαρμόζεται με την κατάρρευση του ανατολικού μπλοκ, την ενοποίηση της Ευρώπης και την νέα τάξη πραγμάτων. Ανάμεσα στα διάφορα θέματα, συζητήθηκαν κι ο αντικαπιταλισμός, η επανάσταση, η αστυνομική καταπίεση, η συμπαράσταση στους κρατούμενους του POLL TAX, η νέα παγκόσμια τάξη, οι σχέσεις ανατολικής και δυτικής Ευρώπης, ο ρόλος των φυλετικών-εθνικών-κοινωνικών μειονοτήτων, ο ρόλος των επαναστατών στους χώρους δουριάς και στις τοπικές κοινωνίες, η επαναστατική οργάνωση, η οικολογική δράση και η ταξική πολιτική, τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, ο επαναστατικός διεθνισμός, η πολιτική του ποδοσφαίρου κ.λ.π.

●●● Στις 29/9/91, πέθανε στη Γαλλία ο σύντροφός μας MAURISE LAISANT, από τους πιο παλιούς αγωνιστές του Αναρχικού κινήματος. Ο MAURICE LAISANT, παλιά αναρχο-συνδικαλιστής, πέρασε στις γραμμές της FEDERATION ANARCHISTE FRANCAISE και κατέληξε στην UNION DES ANARCHISTES. Συχνά έγραφε άρθρα για τον LE LIBERTAIRE. (LE LIBERTAIRE, No 119, Οκτώβρης 1991).

●●● Η απόφαση των ΗΠΑ να αποσύρουν από το προσκήνιο της Χιλής τον χασάπη PINO-CHET (διατηρώντας τον, ωστόσο, στην ηγεσία του στρατού)

και να δώσουν την πολιτική ηγεσία της χώρας στον AYLWYN, είχε σαν αποτέλεσμα την οικονομική ανάκαμψη της χώρας, αφού, τώρα, ο αμερικάνικος λαός δεν αισθάνεται πια ένοχος (λες και το πραξικόπημα της 11/9/73 το έκαναν οι εξωγήινοι). Έτσι λοιπόν, όλοι οι γλύφτες του αρχιδολοφόνου Μπους και της νέας τάξης πραγμάτων, σπεύδουν να μιλήσουν για "χιλιανό θαύμα", για μείωση του πληθωρισμού στο 15% (οι ίδιοι, πριν την χούντα, το είχαν ανεβάσει στο 1500%). Για αύξηση του ΑΕΠ από 4% σε 6%, για πλεόνασμα 1,3 δις δολλαρίων στο εμπορικό ισοζύγιο (οι ίδιοι, πριν την χούντα, έπαιρναν τον χαλκό της χώρας για μερικά ψίχουλα). Αποφεύγουν, ωστόσο, να μιλήσουν για το ότι τα βασανιστήρια, οι δολοφονίες κι οι εξαφανίσεις συνεχίζονται, όπως και για το ότι 1.000.000 περίπου Χιλιανοί αντιμετωπίζουν αυτήν την στιγμή τον θάνατο από πείνα...

●●● Στην ΕΣΣΔ η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ (ο όρος είναι ελληνική καθαρά επινόηση και προέρχεται από την σύνεση των λέξεων "καταστροφή" και "περεστρόικα". Τελευταία, ο όρος έχει υιοθετηθεί από πολλές ξένες εφημερίδες. Οι δικές μας, βέβαιε, πιστές στον νεοφιλελευθερισμό φτάνουν στο σημείο να αρνούνται την πραγματικότητα), εξακολουθεί το καταστροφικό-διαλυτικό έργο της, οδηγώντας τους λαούς της περιοχής στην έσχατη εξαθλίωση. Εκθεση (απόρρητη) της Κα-Γκε-Μπε έχει ήδη υπολογίσει ότι τον χειμώνα που μας έρχεται περισσότεροι από 10.000.000 σοβιετικοί πολίτες θα πεθάνουν από αστία, χάρη στην νειφιλελεύθερη πολιτική των Γκορμπατσώφ και Γιέλτσιν, που, μόνο μέσα στο πρώτο τρίμηνο του 1991, κατάρρεαν να ανεβάσουν τις τιμές κατά 97%. (Ήδη, μετά την επιτυχία του πραξικοπήματος, οι τιμές έχουν ανέβει κατά 200% σε σχέση με τον Γενάρη του 1991).

●●● Η Αφρική εξακολουθεί να έχει το ρεκόρ της χειρότερης οικονομικής κατάστασης στον πλανήτη. Το συνολικό εξωτερικό χρέος των Αφρικανικών χωρών είναι τοσο ώστε οι Αφρικανοί θα πρέπει να δουλεύουν, χωρίς να τρώνε, επί έναν ολόκληρο αιώνα για να πληρώσουν το δόσα έχουν δανειστεί από τους Αμερικάνους και του Ευρωπαίους. Και να σκεφτεί κανείς ότι τα λεφτά αυτά προέρχονται από την καταπίεση των φυσικών πόρων της Αφρικής κι από το ρούφηγμα του αίματος-κυριολεκτικά-των Αφρικανών.

●●● Στις 8/10/91, στη Βιέννη της "αδέσμευτης" Αυστρίας, συναντήθηκαν οι επικεφαλές των ενόπλων δυνάμεων των χωρών της "Διάσκεψης για την Ασφάλεια και την Συνεργασία στην Ευρώπη", γνωστής σαν ΔΑΣΕ. Η απουσία του Αμερικάνου Α' ΓΕΘΑ, POWELL, καθώς και του Σοβιετικού ομολόγου του, Λομπώφ, ερμηνεύτηκε σαν αποφυγή υιοθέτησης μιάς σαφούς θέσης εν όψει της ρευστότητας που παρουσιάζει η διεθνής κατάσταση. Κατά τ' άλλα, ο ναύαρχος LANXADE (Γαλλία) επέμενε για την ανάγκη διατήρησης του γαλλικού πυρηνικού οπλοστασίου, ο στρατηγός MC CARTHY (Β' ΓΕΘΑ των ΗΠΑ και συνώνυμος του αλήστου μνήμης κομμουνιστοφάγου προγόνου του) παρουσίασε ένα λεπτομερές σχέδιο ενός συλλογικού αμυντικού προγράμματος, βασισμένου στην στρατιωτική συνεργασία των πρώην αντιπάλων χωρών, με αποστολή την "λύση των περιφερειακών κρίσεων", ενώ ο ναύαρχος FRANK (Γερμανία) ανακοίνωσε, ότι η χώρα του ετοιμάζει να διαθέσει τον συντάγματός της, που θα της επιτρέπει να επεμβαίνει ακόμα και "εκτός των ορίων της Ατλαντικής Συμμαχίας, στα πλαίσια του χάρτη του ΟΗΕ".

●●● Η μέρα παγκόσμιας δράσης ενάντια στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και στην επιχειρούμενη υποδούλωση

συνέχεια σελ. 13

συνέχεια από σελ.12

του τρίτου κόσμου από τους 7 πιδό πλούσιους νταβάδες, έχει οριστεί η 15 Οκτώβρη. Στο Λονδίνο και σε άλλες πόλεις έχουν οργανωθεί πορείες, συγκεντρώσεις κι άλλες εκδηλώσεις. (Ανταπόκριση από την GREEN PEACE του Λονδίνου).

●●● Η GREEN PEACE του Λονδίνου (που εκτός από το όνομα, δεν έχει καμιά άλλη σχέση με την ομώνυμη, διεθνή, των κρατιστών οικολόγων) έχει κηρύξει την 16 Οκτώβρη, μέρα παγκόσμιας δράσης ενάντια στον μεγαλοφαστφουντά MC DONALD, που καθημερινά δηλητηριάζει εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον πλανήτη με τις νάβυλον "τροφές" του.

●●● Μιά από τις πιδό δύσκολες μέρες, γιά την Γαλλίδα πρωθυπουργό EDITH CRESSON, ήταν η 10/10/91, όταν οι κοινωνικοί λειτουργοί (που ζητούν εξομείωση των πτυχίων τους με τα πανεπιστημιακά, βελτίωση αποδοχών, καλύτερες συνθήκες εργασίας) οι καλλιτέχνες, δημιουργοί και τεχνικοί-των οπτικοακουστικών MME (που ζητούν ρύθμιση των ασφαλιστικών τους προβλημάτων κι επιδόματα ανεργίας), οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι (που θίγονται από την αθρόα εισαγωγή ανατολικοευρωπαϊκών προϊόντων στη Γαλλία), οι νοσοκόμοι (που από το 1988 ζητούν ανθρώπινα μεροκάματα κι ανεκτές συνθήκες εργασίας), οι εργαζόμενοι στις οδικές μεταφορές (που απειλούν να μπλοκάρουν με τα φορτηγά τους τους δρόμους, αν δεν τους καταβληθούν οι καθυστερούμενες αμοιβές τους) κατέβηκαν ταυτόχρονα στο κέντρο του Παρισιού, ζωντανεύοντας την παραλυμένη κοινωνικο-οικονομική ζωή της Γαλλικής πρωτεύουσας.

●●● Παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, ωστόσο, στο εσωτερικό, η "σοσιαλιστική" κυβέρνηση της Γαλλίας βουλιάζει όλο και πιδό βαθειά στο βούρκο του φασισμού και της νέας παγκόσμιας τάξης πραγμάτων. Δυό μήνες πριν

την επίσημη συνάντηση κορυφής των υπουργών εξωτερικών των 12 της ΕΟΚ, στο MAASTRICHT, στις 11/10/91, συνήλθε στο Παρίσι παρασυγωγή αποτελούμενη από τους υπουργούς εξωτερικών της Γαλλίας, της Γερμανίας και της Ισπανίας (είδατε ο FELIPE;) που αποφάσισε να προωθήσει την δημιουργία κοινής γαλλο-γερμανο-ισπανικής ένοπλης δύναμης ταχείας επέμβασης.

●●● Αίσιο τέλος (γιά τους Ευρωπαίο-Αμερικάνους φυσικά κι όχι γιά τους Ζαΐρι-νούς) είχε η πρόσφατη περιπέτεια του Ζαΐρ, αφού η εξουσία "μοιράστηκε" στα δύο. Πρόεδρος ο στρατάρχης MOBUTU SESE SEKO, πρωθυπουργός ο πρώην στενός συνεργάτης του και κατόπιν θανάσιμος αντίπαλός του ETIENNE TSISHEKEDI, "ηγέτης" της αντιπολίτευσης και οι δυό τους υπεύθυνοι γιά την νεοαποικιοποίηση της χώρας και την εξαθλίωση των κατοίκων της.

●●● Οι εργαζόμενοι ενός παραδοσιακού εστιατορίου, δίπλα στο σουηδικό κοινοβούλιο, στη Στοκχόλμη, κρέμασαν την εξής επιγραφή έξω από το εστιατόριο: "BQYAEYTES, DEN EISTE EYHPOΣAEKTOI. EXETE YHOXPEΩΣEI 1,2 EKATOMBYRIA ANΘPΩΠOYΣ NA TPΩNE STA ΦAETOPONTA IDIA, MEΣA SE XAPTONEHIA EKBYH. ZEISTE AOIHON OHPΩ EEEIE OPIEATE". (CLASS WAR, No 49, Σεπτέμβρης 1991).

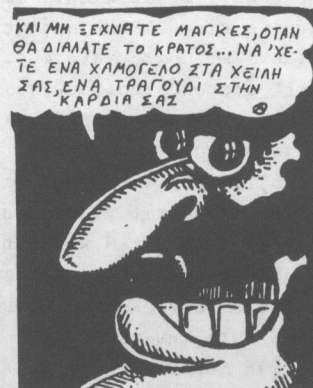
●●● "Εκπαιδευτική εκδρομή" στις αγγλικές φυλακές του NESTON, στο WIRRAL, έκανε τον Αύγουστο, μιά ομάδα από προσκοπάκια. Οι μπάτσοι ανέλαβαν να τα ξεναγήσουν στα κελιά. Κάποια στιγμή, ένα 7χρονο "λυκόπουλο" δίνει μιά στην πόρτα ενός κελιού και κλειδώνει μέσα τον αστυφύλακα MIKE HARRIS που αναγκάστηκε να ζητήσει βοήθεια από τον φορητό του ασύρματο, γιά να μπορέσει να βγεί. Σύμφωνα με τους άλλους μπάτσους, τα παιδιά είχαν σκάσει στα γέλια, αλλά, ο HARRIS δεν φαινόταν να το βρίσκει αστείο. (CLASS

WAR, No 49, Σεπτέμβρης 1991)
●●● Δυό μόλις χρόνια μετά την άλωση της Βαστίλης, 14/7/1789, μιά επανάσταση-άγνωστη και αποσιωπημένη από τις επίσημες ιστορίες-ξεσπούσε, τον Αύγουστο του 1791. Οι μαύροι σκλάβοι της Αϊτής ξεσηκώθηκαν και μετά από 13 ολόκληρα χρόνια, με σκληρές μάχες, το 1804 κατάφεραν να διώξουν από το νησί τις συνδυασμένες στρατιωτικές δυνάμεις των Γάλλων, Ισπανών και Βέλγων αποικιοκρατών. Φέτος τον Αύγουστο, οι Αϊτινοί γιόρταζαν τα 200 χρόνια από την έναρξη του αντιαποικιακού αγώνα τους και τα 15 περίπου χρόνια από την ανατροπή του αιματηρού δικτάτορα καθεστώτος των DUVALIER που έληξε με την ανάδειξη του πρώτου, στην ιστορία του νησιού, αριστετού προέδρου, του ARISTIDE. Δυό μήνες αργότερα, ένα από τα πιδό αιματηρά πραξικοπήματα των τελευταίων ετών, ξεσπούσε στην Αϊτή όταν, υποκινημένες από τις ΗΠΑ, οι ένοπλες δυνάμεις της χώρας στασίασαν, συνέλαβαν τον ARISTIDE κι επιδόθηκαν σε ένα όργιο δολοφονιών, βασανιστηρίων και μαζικών βιασμών των οπαδών του. Η κτηνωδία των πραξικοπηματιών ήταν τόσο, ώστε οι ΗΠΑ έβαλαν τον ΟΗΕ να παρέμβει γιά να σταματήσει το λουτρό αίματος, με την εκλογή ενός νέου προέδρου, ενός δικαστού που οι "αντιπρόσωποι του λαού" υποχρεώθηκαν να τον εκλέξουν με ένα αυτόματο καρφωμένο στην πλάτη του καθενός τους. Βλέπετε, τελευταία, ο ARISTIDE είχε αρχίσει να παρα-σοσιαλίζει και να μιλάει γιά αδέσμευτη εξωτερική πολιτική σε σημείο που ενόχλησε τον GEORGE BUSH...

●●● Στις 2/10/91, η γαλλική εθνοσυνέλευση ψήφισε, τελικά, το νομοσχέδιο του υπουργού άμυνας, PIERRE JOXE, μειώνοντας την διάρκεια της στρατιωτικής θητείας από 12 σε 10 μήνες. Κατά την συζήτηση, οι βουλευτές του νεοφιλελεύθερου "RASSEMBLE -

MENT POUR LA REPUBLIQUE" (RPR-Συναγερμός γιά τη Δημοκρατία) πρότειναν τροποποίηση γιά την μείωση της θητείας σε 3 μήνες μέχρι το 1995 και ζήτησαν να περιληφθεί στο νομοσχέδιο ένα χρονοδιάγραμμα γιά την πλήρη κατάργηση της θητείας και την επαγγελματικοποίηση του στρατού. Κατά το σχέδιο του RPR (που υποστηρίχθηκε από όλες τις δεξιές τάσεις και που τελικά, απορρίφθηκε με τις ψήφους των σοσιαλιστών και των κομμουνιστών) οι κληρωτοί θα εκπαιδεύονταν σε ελαφρά όπλα χωρίς να εντάσσονταν σε κανονικές μονάδες. Προβλεπόταν η μείωση των υπηρετούντων από 250.000 σε 180.000 επαγγελματίες που θα επάνδρωναν κύρια τη FORCE D'ACTION RAPIDE (ΓΑΡ-Δύναμη Ταχείας Δράσης).

●●● "LA REVUE DE L'A.N.C.E.", δηλαδή "Η επιθεώρηση της εθνικής ένωσης των οδηγών των αυτοκινήτων των εκλεγμένων" είναι το νέο περιοδικό που βγάζουν οι σωφέρ των υπουργών, υφυπουργών, γενικών γραμματέων, βουλευτών κ.λ.π. της Γαλλίας. Το πρώτο τεύχος, πάντως που κυκλοφόρησε, δοκιμαστικά, στις αρχές Οκτώβρη, απογοήτευσε, αφού δεν περιέχει, όπως θα περίμενε κανείς-ούτε μιά αποκάλυψη, έστω και κάποιου μικρού σκανδάλου από τα τόσα που, λόγω θέσης, γνωρίζουν οι σωφέρ των εξουσιαστών.

συνέχεια σελ. 14

Όπως είναι γνωστό το καλοκαίρι η Βάσκινη οργάνωση ETA, έστειλε στην διεύθυνση των φυλακών Μπούργκος της Ισπανίας, παγιδευμένο δέμα, από την έκρηξη του οποίου εκτός από έναν δεσμοφύλακα, σκοτώθηκαν και δυο ποινικοί κρατούμενοι. Σ' απάντηση οι ποινικοί κρατούμενοι των φυλακών Μπούργκος, θέουτα και Σεβίγια Ι, με κοινή επιστολή τους στον τύπο απειλούσαν ότι θα λυντάρουν όλους τους Βάσκους συγκρατούμενους τους. Στο τεύχος Ι3 του περιοδικού "LA LETTRE DE CAVALES", Σεπτέμβρης 1991, που εκδίδει η Επιτροπή για τις φυλακές και την Καταπίεση της Γαλλίας, δημοσιεύεται άρθρο με το οποίο η Επιτροπή κατέκρινε την ενέργεια της ETA σαν επιπόλαιη και δήλωνε ότι δεν επρόκειτο στο μέλλον να συμπαρασταθεί σε κρατούμενους που για οποιονδήποτε λόγο εξέφραζαν ρατσιστικές αντιλήψεις. Στο τεύχος Ι4, του ίδιου περιοδικού, Οκτώβρης 1991, δημοσιεύεται το παρακάτω γράμμα της ASOCIATION POR EL REGIMEN ESPECIAL-RECONSTITUIDA (Αναδιοργανωμένη Ένωση των Κρατουμένων υπό ειδικό καθεστώς στην Ισπανία-APRER), μιάς ένωσης των ποινικών κρατουμένων στην Ισπανία":

"Προς όλες τις εφημερίδες για να μάθουμε επιτέλους αν η ελευθερία του τύπου υπάρχει πράγματι ή αν οι εφημερίδες δεν δημοσιεύουν παρά μόνον εκείνα που θέλουν τα αφεντικά τους.

Η ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΕΝΩΣΗ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ δηλώνει

1) Κατηγορούμε τον Φελίπε Γκονθάλεθ και την διοίκηση των φυλακών γιατί εσκεμμένα υποκινούν τους ποινικούς κρατούμενους ενάντια στους κρατούμενους της ETA.

2) Προειδοποιούμε ότι οποιαδήποτε ενέργεια ενάντια στους κρατούμενους ή τις κρατούμενες των GRAPO (GRUPOS REVOLUCIONARIOS ANTIFASCISTAS PRIMERO DE OCTUBRE-Αντιφασιστικές Επαναστατικές Ομάδες 1η Οκτώβρη), ή οποιωνδήποτε άλλων πολιτικών ομάδων, θα απαντηθεί με αίμα.

3) Κατηγορούμε τον δημοσιογράφο "AMILIBIA", κρατούμενο στις φυλακές Μέκκο σαν χαφιέ και κατά συνέπεια εχθρό της APRER (μόνο η ιδιότητά του, του ειδηχού βολοφόνου μπορεί να τον κάνει να ξεχνάει ότι βρίσκεται στη φυλακή για την δολοφονία ενός αθώου πολίτη).

4) Είναι ψέμμα το ότι στη φυλακή οι κρατούμενοι και οι κρατούμενες της ETA, ζουν σαν βασιλιάδες. Όλος ο κόσμος γνωρίζει ότι μόλις μπουν στη φυλακή υποβάλλονται στο ειδικό καθεστώς του άρθρου ΙΟ και θεωρούνται κρατούμενοι "πρώτης κατηγορίας", πράγμα που σημαίνει σημαντικούς περιορισμούς.

5) Το ανακοινωθέν των κρατουμένων του Μπούργκος και της θέουτα είναι πλαστό αφού δεν εκφράζει κανέναν κρατούμενο και η APRER υπόσχεται ότι θα βρεί αυτά τα υποκείμενα και θα διαπιστώσει αν είναι πράγματι τόσο "άντρες" όσο υποστηρίζουν, πράγμα που αμφιβάλλουμε, γιατί αν ήταν έτσι θα υπερασπίζονταν όλους τους εξαθλιωμένους κρατούμενους των φυλακών.

6) Τα μέλη της APRER βασανίζονται κι εξοντώνονται επειδή αρνούνται να σκοτώσουν τους συγκρατούμενους τους-στελέχη της ETA. Η κυβέρνηση βέβαια δεν έχει διατάξει καμιά έρευνα για τις καταγγελίες μας, πράγμα που φυσικά δεν θα είχε κανένα νόημα αφού η ίδια είναι που υποκινεί αυτή την κατάσταση.

7) Η APRER απευθύνει έκκληση σε όλα της τα μέλη, με το πρώτο βίαιο επεισόδιο ενάντια σε κάποιον κρατούμενο της ETA, να απαντήσουν με αίμα και να εκτελέσουν αμέσως κάθε χαφιέ.

8) Είναι ψέμμα το ότι οι κρατούμενοι της ETA θέλουν να ακολουθήσουν τον δρόμο της, με κάθε θυσία (δηλώσεις

μετανοίας) μεταφοράς τους στις κανονικές φυλακές. Ποτέ άλλοτε δεν έχουμε συναντήσει αγωνιστές με τέτοια ιδεολογική σταθερότητα και με τέτοια επιμονή. Αυτό είναι άλλωστε εκείνο που ενοχλεί την κυβέρνηση, που δεν μπορεί "να ξεμπερδεύει μαζί τους". Έχοντας δημιουργήσει μιά GAL (GRUPOS ANTITERRORISTAS DE LIBERACION-Απελευθερωτικές Αντιτρομοκρατικές Ομάδες: φασιστικές παρακρατικές ομάδες που με την ανοχή των επίσημων αρχών επιδίδονται ανενόχλητες σε δολοφονίες Βάσκων και Ισπανών κοινωνικών αγωνιστών), στις φυλακές, προσπαθούν να τρομοκρατήσουν τους αγωνιστές της ETA, ώστε να υποκύψουν και να ζητήσουν με κάθε κόστος την επανένταξή τους στον κανονικό πληθυσμό των φυλακών.

9) Η APRER συμμετέχει στη θλίψη των οικογενειών των κρατουμένων που σκοτώθηκαν καθώς και της άλλης οικογένειας που έχασε ένα μέλος της κι εκφράζει την συμπράτασή της σε όλους τους συγγενείς των κρατουμένων που τραυματισμένοι μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο. Καλούμε όμως τους φυλακισμένους να αρνηθούν να παίξουν το παιχνίδι της κυβέρνησης που για μας δεν σημαίνει άλλο παρά ταπείνωση και βασανιστήρια. Να μην γίνουμε πιόνια του άποδείξαι με τον χαφιέ-κρατούμενο στο Αλικάντε), ζητάμε από όλους να μας αναφέρουν τα ονόματα των υποκειμένων που είναι μέλη αυτής της GAL.

11) Η APRER ζητάει από το EGIN (ημιπαράνομο βασικό περιοδικό) να στείλει αντίγραφο της παρούσας μας επιστολής στην Οργάνωση για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, στους GESTORAS, στην SALHAKETA (Βασικές οργανώσεις για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα) και σε όλα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ώστε ο κόσμος να μπορέσει να μάθει τι συμβαίνει. Είμαστε σίγουροι ότι η Μαφία των φυλακών θέλει να σκοτώσει κάποιο μέλος της ETA, αφού για μιά ακόμα φορά μας προτείνει να κρατάμε εμείς, οι ποινικοί, τα κλειδιά ορισμένων φυλακών. Η APRER, ωστόσο, επαναλαμβάνει ότι ποτέ δεν πρόκειται να σηκώσει χέρι ενάντια στην ETA, στις GRAPO ή σε οποιονδήποτε άλλον πολιτικό κρατούμενο.

12) Κατηγορούμε τον τύπο για διστρακτικότητα και για δικαιολόγηση της κρατικής τρομοκρατίας, αφού συνεργάζεται με το κράτος δεχόμενος να διαδίδει αυτές τις εκκλήσεις για λυντάρια, αφήνοντας τον κόσμο να πιστεύει ότι εμείς, οι κρατούμενοι του κοινού ποινικού δικαίου συμφωνούμε με το περιεχόμενό τους.

13) Η APRER ζητάει από τους κρατούμενους του Μπούργκος, της θέουτα και της Σεβίγια Ι να στείλουν μιά διάψευση σ' αυτά τα ανακοινωθέντα που τα συνέταξε κάποιος χαφιές, έχοντας υπ' όψη τους ότι ο σωφρονιστικός κώδικας απαγορεύει τα λυντάρια και πιστεύοντας ότι κανείς τους δεν θα θελήσει να αποφυλακιστεί με αντάλλαγμα την ζωή κάποιου αθώου θύματος. Θα ήταν προτιμότερο να κάναμε κάποιον έρανο και να στήσουμε ένα μνημείο σε αυτούς που αγαπάμε και που σκοτώθηκαν εξ αιτίας αυτής της κυβέρνησης που αρνείται να φύγει από μιά χώρα που δεν της ανήκει, δηλαδή από την Χώρα των Βάσκων.

14) Ας είμαστε αλληλέγγυοι με όλους τους κρατούμενους και τις κρατούμενες υπό ειδικό καθεστώς, που έχουν καταδικαστεί σε ισόβια επειδή αγωνίστηκαν ενάντια στα βασανιστήρια.

15) Θέλουμε, οι οικογένειες των κρατουμένων της ETA να ξέρουν ότι αγρυπνούμε κι ότι στην περίπτωση που κά- συστήματος.

10) Για μιά ακόμα φορά η APRER τονίζει ότι η GAL των φυλακών υπάρχει και δρα και, αφού η οργάνωσή μας έχει επαφές με όλες τις φυλακές της χώρας (πράγμα που το

συνέχεια σελ. 15

συνέχεια απο σελ.14

ποιος αγωνιστής της ΕΤΑ πάθει το παραμικρό θα εκδικη -
θούμε στο πενταπλάσιο.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ,ΤΑΧΘΕΙΤΕ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΜΑΣ Υ-
ΠΟΘΕΣΗ.

ΑΜΝΗΣΙΑ ΚΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

ΚΑΙ ΑΝ 30.000 ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ ΥΨΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΦΩΝΗ ΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΚΡΑΥΓΑΣΟΥΝ:ΑΡΚΕΤΑ,ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΑΣ...

ΖΗΤΩ Η Α.Ρ.Ρ.Ε.Ρ.

ΔΕΝ ΘΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ.

Είναι δύσκολο να μιλή-
σει κανείς πια γι'αυτά που
συμβαίνουν στον Ν. Κοζάνης
χωρίς να "διασκεδάσει" την
ανησυχία του με κάποιο χα-
μόγελο.

Είναι επίσης ακόμη πιο
δύσκολο να πιστέψει κανείς,
που μπήκαμε στην ψυχρή επο-
χή με τους χειρότερους οι-
ωνούς και ο χειμώνας που
θα'ρθει φαίνεται πως θα βά-
λει την υπογραφή του επάνω
στα χαλάσματα.

Γιατί ερείπια δεν εί-
ναι μόνο οι βιομηχανίες του
Νομού, αλλά και οι διασур-
μένες, από τους κρατικούς
απεργόσπαστικούς μηχανι-
σμούς, αξίες που προβάλλουν
έναν επικίνδυνο αυταρχισμό
και μια μωρή εξουσία.

Τα στρατιωτικά ελικο-
πτερα δεν επιχειρήσαν να
προσγειωθούν μόνο στις αυ-
λές των ΑΗΣ. Επιχειρήσαν να
απαντήσουν στους κλειστούς
δρόμους και τα οδοφράγματα
των απεργών.

Ο στρατός εκπληρώνει
τον κοινωνικό του ρόλο και
αναβαθμίζει τις λειτουργίες
του.

Εκπαιδεύει πια εργάτες
τεχνίτες, αρχιτεχνίτες, ερ-
γοδηγούς και μηχανικούς για
την ΔΕΗ. Και σύμφωνα με έγ-
κυρες πληροφορίες θα αρχί-
σει σε λίγο να λειτουργεί
και τμήμα Διοίκησης επιχει-
ρήσεων που θα στελεχώνει
κάθε βιομηχανία που, εκτός
από τους εργάτες, θα απερ-
γεί και το διοικητικό προ-
σωπικό.

Μπήκαμε στην ψυχρή ε-
ποχή και κανένας πια δεν
μιλά για το περιβάλλον. Τα
όρια των ρύπων που έχουν
οριστεί για να παραβιάζο-
νται, έχουν από καιρό δια-
λυθεί από την ασύδοτη λει-
τουργία των ΑΗΣ που περιμέ-
νουν τις "επιστημονικές"
εργασίες κάποιων "εργολά-
βων" του περιβάλλοντος για
να πάρουν τα απαραίτητα μέ-
τρα.

Η απάντηση σε όσους
αυτή την περίοδο είχαν ανα-
πνευστικά προβλήματα είναι:

Μην ανησυχείτε, σε λί-
γα χρόνια θα ζούμε στον πα-
ράδεισο. Έχουν αναλάβει ερ-
γολαβικά γι'αυτό κατασκευα-
στές επίγειων παράδεισων
και σε λίγο τελειώνουν τις
μελέτες τους.

Μπήκαμε στην ψυχρή ε-
ποχή και όλα πια δείχνουν
τον χειρότερο εαυτό τους.

Αυτήν την εποχή φαίνε-
ται πως οι δρόμοι θα είναι
συνεχώς γεμάτοι κόσμο...
(Αναδημοσίευση από την εφη-
μερίδα "ΕΠΙΛΗ" της Πτολε-
μαίδας, τεύχος 25, 7/10/91)

ΧΩΜΑ ΚΑΙ ΓΑΡΜΠΙΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η "ΡΗΓΙΛΛΗΣ"

Όταν η οικονομική εξα-
θλίωση φτάνει στο ζενίθ της.
Όταν, μετά από 40 χρόνια,
υπάρχουν ξανά άνθρωποι που
τρώνε από συσσίτιο. Όταν η
κρατική αυθαιρεσία είναι
μια ασυρρή καθημερινότητα.
Όταν κάθε εργαζόμενος που
διεκδικεί και μάχεται για το
δικαίωμα του αντιμετώπιζει
τους ένστολους δολοφόνους
της ΕΛ.ΑΣ, πρωτεργάτες της
βαναυσότητας.

Όταν ο αρχαιοκαπηλός
και αρχισυμμορίτης Μητσότα-
κης ξεπουλάει τις "βραχονη-
σίδες", λες και η Ελλάδα
είναι ιδιοκτησία της Ν.Δ.
Όταν χιλιάδες εργαζόμενοι
βρίσκονται ήδη στην ανεργία
και άλλοι τόσοι θα τους α-
κολουθήσουν, σ'αυτή την ε-
φιαλτική προοπτική... Τότε,
όλοι εμείς, που βιώνουμε
αυτή την κρατική επίθεση,
έχουμε μόνο μια λύση. Την
αντεπίθεση. Επίθεση στη
γιάφκα της Ρηγιλλής, επίθε-
ση σε κάθε κρατικο-οικονο-
μικό κτίριο. Σε υπουργεία
και δημόσιους οργανισμούς.
Επίθεση σε κάθε εξουσιαστι-
κό μηχανισμό της παρούσας
κυβέρνησης. Γιατί οι "κατα-
στροφείς" ανυπομονούν να
γίνουν χτίστες μιας νέας
κοινωνίας. Ας ξεσηκωθούμε
λοιπόν.

Εμπρός για την ανεξέ-
λεγκτη επίθεση ενάντια στο
κράτος.

Για την κοινωνική επα-
νάσταση.

Για να πάρουμε πίσω τη
ζωή μας.

ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗ ΡΗΓΙΛΛΗΣ
ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΥΚΑΙΡΙΑ.

Και μπορούμε να οργα-
νώσουμε αυτές τις ευκαιρί-
ες...

ΕΝΤΥΠΙΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

... SOUTH EAST LONDON IN-
FORMATION (Πληροφορίες από
το Νοτιο-Ανατολικό Λονδί-
νο), Νο 1, Αύγουστος 1991. Δε-
λτίο ειδήσεων από το INFO
SHOP της οδού CRAMPTON.

... FACTSHEET FIVE(Φύλλο
Γεγονότων Πέντε), Νο 44, κα-
λοκαίρι 1991. Βιβλιο-δικο-
κασετοβιντεογραφικό δελτίο
από την Αριζόνα των ΗΠΑ.

... MALDITO (Καταραμένο), Νο
110, Ιούλης-Αύγουστος 1991.

"Φύλλο" ενελλακτικής επι-
κοινωνίας-συμπλήρωμα στο
περιοδικό MALDICO (Κατάρα)
ένα θαυμάσιο έντυπο του ο-
ποίου το Νο 2 κυκλοφόρησε,
το 1988 κι από τότε όλοι
περιμένουν το Νο 3. Στο MAL
DITO περιλαμβάνεται σε ξέ-
χωρη στήλη και η πορτογαλι-
κή έκδοση του A-INFOS. Όλα
αυτά συμβαίνουν στη Λισα-
βόνα.

... LA LETTRE DE CAVALES
(Το γράμμα των δραπετών) Νο
13, Αύγουστος 1991. Ενημερω-
τικό δελτίο της "Επιτροπής
γιά την φυλακή-καταπίεση"
της Γαλλίας.

... OPEN EYE (Ανοιχτομάτης)
Νο 1, Ιούλης 1991. Αναρχικό-
εναλλακτικό περιοδικό από
το Λονδίνο που ειδικεύεται
στο ξεσκέπασμα των ψευμά-
των των ΜΜΕ καθώς και της
δράσης των ανά τον κόσμο
μυστικών υπηρεσιών.

... REALITY SANDWICH (Σαν-
τουίτς Πραγματικότητας), Νο
18, Αύγουστος-Σεπτέμβρης 19
91. Δωρεάν χιουμοριστικό δε-
λτίο από την Βαλτιμόρη των
ΗΠΑ.

... LA LETTRE DE CAVALES .
(Το Γράμμα των Δραπετών) Νο
14, Οκτώβρης 1991. Μηνιαίο
δελτίο της γαλλικής COM-
MISSION PRISON-REPRESSION-
Επιτροπή Φυλακής-Καταπίε-
σης.

... LE LIBERTAIRE (Ο Ελευθε-
ριακός), Νο 119, Οκτώβρης 19
91. Έντυπο από την Ένωση
Αναρχικών της Γαλλίας.

... ARM THE SPIRIT (Οπλί-
στε το Πνεύμα), Νο 8, Ιούνης-
Ιούλης 1991 και Νο 9, Αύγου-
στος-Σεπτέμβρης 1991. Δελτω
ειδήσεων από τον χώρο της
αντίστασης στη βόρεια Αμε-
ρική, αλλά και σε όλο τον
κόσμο. Βγαίνει στο Οντάριο
του Καναδά.

... LE MONDE LIBERTAIRE (Ο
Ελευθεριακός Κόσμος), Νο 839
3-9/10/91. Οργανο της Γαλ-
λικής Αναρχικής Ομοσπονδί-
ας.

... CLASS WAR (Ταξικός Πό-
λεμος), Νο 49, Σεπτέμβρης 19
91. Οργανο της Ομοσπονδίας
"Ταξικός Πόλεμος" της Βρε-
ταννίας.

... RED ACTION (Κόκκινη Δρά-

ση), Νο 60, Σεπτέμβρης-Οκτώ-
βρης 1991. Αντιφασιστική ε-
φημερίδα από την Αγγλία με
μαρξιστικές-κύρια θέσεις -
που, ωστόσο, δεν αποκλείουν
την δημοσίευση άρθρων, επι-
στολών, σχολίων κ.λ.π. από
Αναρχικούς.

... ΟΙ ΜΕΙΡΑΤΕΣ ΤΗΣ ΗΜΙΣΕ-
ΛΗΝΟΥ. Τεύχος 10. Σεπτέμβρης
1991.

... ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ. Τεύ-
χος 3. Οκτώβρης 1991.

... ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ. Δελ-
τίο της Ομάδας Αναρχοκομ-
μουνιστών-Κοινοτιστών Νέας
Σμύρνης. Τεύχος 3. Οκτώβρης
1991.

... ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. Περιοδι-
κό γιά την αντιεξουσία και
την ύπαρξη. Τεύχος 5. Οκτώβ-
ρης 1991.

... PONTEPIK KENTROYOPNT :
"ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ". Εκδόσεις Ε-
ΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ. Σεπτέμβρης
1991.

... ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΒΙΓΙΟΝ: "ΚΟΙΗ-
ΜΑΤΑ". Εκδόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ
ΤΥΠΟΣ. Σεπτέμβρης 1991.

... ΤΖΑΚ ΚΕΡΟΥΑΙ: "ΠΙΣ". Εκ-
δόσεις ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ. Σεπ-
τέμβρης 1991.

... ΑΝΤΟΝ ΠΑΝΝΕΚΟΚ: "Ο ΣΥΝ-
ΔΙΚΑΛΙΣΜΟΣ". Εκδόσεις ΕΠΑΝΑ-
ΣΤΑΤΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ. Σεπτέ-
μβρης 1991.

... ΑΛΦΡΕΝΤΟ ΜΠΟΝΑΝΝΟ: "ΘΕ-
ΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΞΕ-
ΓΕΡΕΣΗ". Εκδόσεις ΕΠΑΝΑΣΤΑ-
ΤΙΚΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ. Σεπτέμ-
βρης 1991.

Την Πέμπτη 10.10.91 και κατόπιν
αγωνιάδους προσπάθειας με ανακάλυ-
ψαν και με επισκέφθηκαν στον τόπο
εργασίας μου, στο 15ο χλμ. εθνικής
οδού Αθηνών - Λαμίας —εργάζομαι
από το 1976 στην Τράπεζα Πίστωσης—
δύο άνδρες της Ασφάλειας, αγνώστον
λοιπών στοιχείων. Οι δύο άνδρες προ-
σπάθισαν πειστικά να εκμαιεύσουν
από μένα πληροφορίες σχετικά με τη
δραστηριότητά μου μέσα στην Επιτρο-
πή για τα Δικαιώματα των Ξένων Εργα-
τών και Μειονοτήτων της οποίας ήμουν
μέλος.

Θεωρώντας την επίσκεψη αυτή των
δύο ανδρών της Ασφάλειας σαν προ-
σπάθεια να τρομοκρατηθώ και να στα-
ματήσω την περαιτέρω δραστηριότη-
τά μου για τους ξένους εργάτες και τις
μειονότητες, τους ΚΑΤΑΓΕΛΛΩ και
χωρη την εγρήγορση κάθε σκεπτόμενου
πολιτη προκειμένου να αποφευχθούν
τόσο συχνές παρενοχλήσεις πολιτών,
που δεν θέλουν να ιδιοτελούν και που
νοιάζονται για το τι συμβαίνει γύρω
τους.

Κ.Α.

“ΑΜΕΡΟΛΗΨΙΑ” ΚΙ “ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ” Η ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΕΤΑΓΜΕΝΗ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ;

Οι λέξεις μας ξανάρχονται στο νού με τα όσα κωμικοτραγικά διαδραματίζονται αυτές τις μέρες έξω από τον Άρειο Πάγο, όπου το "Ειδικό Δικαστήριο" αποφάσισε τη "ΙΟ ήμερη αποβολή" του "κατηγορούμενου-συνηγόρου-εκλεγμένου βουλευτή" Δημήτρη Τσοβόλα, που εξεδήλωσε συμπεριφορά "ανάρμοστη και προσβλητική προς τον πρόεδρο, το δικαστήριο, τους κατηγορούς, τους δημοκρατικούς θεσμούς... κ.λ.π."

Δεν θα σταθούμε στις γελοίες αντεγκλήσεις σχετικά με το "ποιά ιδιότητα του Τσοβόλα" υπερτερεί και που μας θυμίζουν το πρόβλημα εκείνο που επί αιώνες απασχόλησε, απασχολεί και-βλακωδώς-θα απασχολεί τους Χριστιανούς σχετικά με το αν υπερτερούσε η "ανθρώπινη" ή η "θεία" ιδιότητα του Χριστού, την στιγμή που είπε το γνωστό "απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο".

Δεν θα σταθούμε στις δικονομικές αλχημείες των συνηγόρων, των κατηγορών, των δικαστών, του προέδρου και των κάθε φύσης και λογής καθηγητών, νομομαθών, εμπειρογνομόνων και ειδικών που μας έχουν ζαλίσει από τις στήλες των εφημερίδων, από τα ερτζιανά και τα κανάλια.

Δεν θα σταθούμε στις πολιτικές προεκτάσεις και στα παρασκήνια της δίκης που, σύμφωνα με όλους τους πολιτικάντηδες, χάρη στην μιά ή στην άλλη σκοπιμότητα, δεν κάνει άλλο από το να μας αποπροσανατολίζει, την στιγμή που "η χώρα αντιμετωπίζει τεράστια εθνικά προβλήματα".

Θα διατυπώσουμε απλά κάποια ερωτήματα, που οπωσδήποτε τίθενται σε όλες τις δίκες (ακόμα και στις αστικές), και που μόνο σε "ειδικές δίκες" ενώπιον "ειδικών δικαστηρίων", με "ειδικούς κατηγορούμενους και κατηγορούς", καταφέρνουν να ακουστούν.

Ο Τσοβόλας, έχει επανειλημμένα κατηγορήσει-και τις περισσότερες φορές δίκαια-τον Βασίλη Κόκκινος για μεροληψία, εμπάθεια και προκατάληψη εναντίον του. Εφημερίδες ραδιοφωνικοί σταθμοί και τηλεοπτικές εκπομπές έχουν επανειλημμένα κατηγορήσει τον πρόεδρο του "ειδικού δικαστηρίου"-προσκομίζοντας και κάποια ατράνταχτα αποδεικτικά στοιχεία-ότι "τα πιάνει", ότι χρηματίζεται, ότι έχει πουληθεί. Ο μισός, τουλάχιστον, πληθυσμός της χώρας κατηγορεί ανοιχτά και απροκάλυπτα τον πρώτο στην τάξη του δικαστικού σώματος ότι έχει πουληθεί σε συγκεκριμένη πολιτική παράταξη, ότι εκτελεί κυβερνητικές εντολές, ότι ετοιμάζεται να πολιτευθεί κι ο ίδιος κι ότι κάθε άλλο παρά "ανιδιοτελής, αμερόληπτος και ανεξάρτητος" είναι.

Παρ' όλα αυτά, ο Βασίλης Κόκκινος, χωρίς ούτε καν να κοκκινίζει, παραμένει στην έδρα του παρά το ότι δεν του έχουν καμιά εμπιστοσύνη ούτε οι κατηγορούμενοι, ούτε η κοινή γνώμη. Πιθανότατα, να σπεύσουν κάποιοι να επαινέσουν την αφοσίωσή του στο "καθήκον". Το καθήκον του δικαστή, όμως, είναι να κερδίζει την εμπιστοσύνη των δικών και στην περίπτωση που δεν τα καταφέρνει, να δηλώνει κώλυμα και να κατεβαίνει από την έδρα. Σε ποιο "καθήκον" λοιπόν είναι αφοσιωμένος ο Βασίλης Κόκκινος; Σε πίο "καθήκον" είναι αφοσιωμένοι όλοι οι δικαστές, αφού σχεδόν ποτέ δεν έχουν την εμπιστοσύνη των κατηγορουμένων; Αφού όλος ο κόσμος μιλάει για "λαδώματα" δικαστικών; Αφού οι διάδικοι δεν επιλέγουν κάποιον κοινής αποδοχής τους δικαστή αλλά υπόκεινται στην κρίση κάποιου κρατικού φερεφώνου;

Ο Βασίλης Κόκκινος, δεν είναι απλά "μη-κοινής αποδοχής δικαστής". Είναι διορισμένος πρόεδρος του ανώτατου δικαστηρίου της χώρας. Είναι διορισμένος από μιά κυβέρνηση για να κρίνει την ενοχή ή την αθωότητα της αντιπολίτευσης. Και βέβαια δεν λογοδοτεί παρά μόνο σε εκείνους που τον διόρισαν. Και κανείς κρατικός δικαστής δεν λογοδοτεί ποτέ στους κατηγορούμενους που τους καταδικάζει ή τους αθώνει, όχι σύμφωνα με την συνείδησή του, αλλά σύμφωνα με τις επιταγές της εκάστοτε κυβέρνησης της οποίας τους νόμους ορκίζεται ότι θα εφαρμόσει πιστά. Αν, όμως, καθήκον του κρατικού δικαστή (του Κόκκινου και όλων των άλλων) είναι η εξυπηρέτηση των κρατικών συμφερόντων, όπως αυτά διαμορφώνονται με την νομοθεσία της κάθε κυβέρνησης, τότε με ποιο δικαίωμα αυτοαποκαλείται "αμερόληπτος, ανεξάρτητος, απροκάλυπτος"; Γιατί δεν αποδέχεται την αναμφισβήτητη ιδιότητά του, του υπερασπιστή των κυβερνητικών συμφερόντων κι επιμένει να αυτοαποκαλείται "λειτουργός της δικαιοσύνης"; Ή μήπως επειδή, κατά το σύνταγμα και τους νόμους "κυβέρνηση" και "δικαιοσύνη" ταυτίζονται, παρά τις διακηρύξεις περί "διακρίσεως των εξουσιών";

Κι αν, στην περίπτωση αυτή, το σύνταγμα και οι νόμοι περιέχουν αντιφατικές διατάξεις που δημιουργούν σύγκρουση καθηκόντων, τότε καθήκον του δικαστή, και μάλιστα του ανώτατου δικαστή της χώρας, είναι η άρση αυτής της σύγκρουσης με δημόσια εκδιδόμενη απόφασή του. Στην περίπτωση αδυναμίας έκδοσης αυτής (όπως και οποιασδήποτε άλλης) της απόφασης, καθήκον του δικαστή είναι η παραίτηση.

Ο Βασίλης Κόκκινος, βέβαια, εκτός από δικαστής είναι και άνθρωπος (όπως και κάθε άλλος δικαστής). Και σαν άνθρωπος είναι φυσικό το να προσβάλλεται όταν κατηγορείται καθώς και το να αμύνεται ή ακόμα και το να εκδικείται όταν προσβάλλεται. Σαν δικαστής, ωστόσο, δεν έχει το δικαίωμα αυτό. Έχει το δικαίωμα να εκδίδει αποφάσεις στα πλαίσια των κυβερνητικών εντολών. Και δεν έχει το δικαίωμα να κοκκινίζει, ούτε από ντροπή, ούτε από οργή, όταν εκδίδει τις αποφάσεις του, έστω κι αν με αυτές αμύνεται ή εκδικείται. Και κανείς νόμος δεν του δίνει το δικαίωμα να περιλάβει τα προσωπικά του αισθήματα στο σκεπτικό της απόφασής του.

Σαν άνθρωπος, ο Κόκκινος (και κάθε δικαστής) έχει το καθήκον απέναντι στον εαυτό του, ή να δειρεί τον Τσοβόλα (και κάθε κατηγορούμενο που τον προσβάλλει) ή, αν "δεν τον παίρνει", να το βάλει στα πόδια για να μην τους φάει. Σαν δικαστής, ο Κόκκινος (και όλοι οι άλλοι) έχει καθήκον να ζητήσει την αναίρεση της απόφασής του, λόγω μη επαρκούς και αληθούς αιτιολογίας της και, αν αυτό δεν του επιτρέπεται, έχει καθήκον να ζηλώσει τα "γουνάκια" του και να κάψει τον διορισμό του.

Οι παραπάνω σκέψεις μας θα παρέμεναν μισές, αν δεν τονίζαμε, για μιά ακόμα φορά, ότι δεν αφορούν μόνο την περίπτωση "Κόκκινου-Τσοβόλα", αλλά όλες τις περιπτώσεις "δικαστών-κατηγορουμένων", έστω κι αν, στην πλειοψηφία μας, εμείς οι κατηγορούμενοι είμαστε εκείνοι που ανεχόμαστε-και στηρίζουμε-αυτή την παροξωμοδιακή τραγωδία, τουλάχιστον όταν η συγκεκριμένη δίκη αφορά κάποιον άλλο...

